ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 13, Sayı 7 (173)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Nisan 1986

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

1 MAYIS, 1 MAYIS
İLK DİLEĞİMİZ
YAŞATACAK SENİ
TUNÇ BİLEĞİMİZ!

Yaşasın 1 Mayıs, bütün dünya işçilerinin birlik, mücadele, dayanışma günü

1 MAYIS'SIZ DEMOKRASİ OLMAZ

Yurttaşlar,

Yeni bir 1 MAYIS geliyor. 1 MAYIS 100 yıldır bütün dünyada işçilerin sömürü ve baskıya karşı birleşme ve eylem günüdür. 1 MAYIS işçilerin ve bütün öteki emekçilerin el ele verme, güçlerini birleştirme, hak arama günüdür.

Demokrasinin ve halkın katili faşist diktatörlük ülkemizde 1 MAYIS'ın özgürce kutlanmasını yasakladı, 1 MAYIS'taki ücretli tatil hakkını yok etti.

Evren'ler, Özal'lar işçi sınıfına her türlü baskıyı uyguladılar, ama ona 1 MAYIS'ı unutturmayı başaramadılar. Türkiye işçi sınıfı 1 MAYIS geleneğini terketmedi, terketmeyecek.

İşçiler, öteki ilerici yurtsever güçler 1976'da olduğu gibi gene yüzbinlerle alanları dolduracakları, ekmek ve özgürlük istemlerini haykıracakları günlerin uzak olmadığını iyi biliyorlar. Bu bilinçle beş yıldır bütün engelleri aşıp anlamlı eylemlerle 1 MAYIS'ı kutluyorlar. Bu yıl işçi sınıfının kızıl karanfillerini solmaya terketmediği çok daha iyi görülecek. Işçi sınıfının mücadelesi durdurulamaz.

1 MAYIS 1986 Evren-Özal diktatörlüğüne, tekelci holding patronlarına, Amerikan emperyalistlerine karşı mücadelenin yükseldiği bir gün olmalıdır. Bu olanaklıdır.

22 Şubat'taki İzmir mitinginin başarısı şimdi bütün Türkiye'deki işçilere cesaret veriyor. İşçiler birleştiklerinde, mücadeleye atıldıklarında durumu değiştirebilecek bir güç yaratabileceklerini daha açık görüyorlar.

Her fabrika, her işyeri, her okul, her emekçi mahallesi, kentler, köyler, mezralar, ZAMLARIN, İŞTEN ATILMALARIN, BASKI ve İŞKENCELERİN DURDURULMASI için bir mücadele ocağı olmalıdır. Demokrasi isteyen, yitirilen demokratik hak ve özgürlükleri geri kazanmak isteyen herkes 1 MAYIS'ta sesini yükseltmenin yolunu bulabilir, bulmalıdır. Dört bir yandan yükselecek DEMOKRATİK TÜRKİYE istemi karşısında zorba diktatörlük çaresiz kalacaktır.

1 MAYIS işçi bayramıdır. Sendikalar ve sendikacılar 1 MAYIS'ta EKSİKSİZ GREV VE ÖZGÜR TOPLU SÖZLEŞME HAKKI için, Özal hükümetinin ve patron örgütlerinin işçi ücretlerine yönelik yeni saldırılarını geri püskürtmek için harekete geçmelidir. Türk-İş 1 MAYIS'ın işçi bayramı olduğunu ilan etmeli. 1 MAYIS'TA ÜCRETLİ TATİL VE ÖZGÜR GÖSTERİ HAKKI istemelidir. 1 MAYIS'sız demokrasi olmaz.

İşçiler,

1 MAYIS sizin gününüzdür. 1 MAYIS çöken, çürüyen kapitalist sömürü düzenine karşı, onun kışkırttığı savaş tehlikesine karşı mücadele günüdür. İnsana yaraşır tek düzen olan sosyalizm için, barış için bütün ülkelerin işçilerinin birlik ve dayanışma günüdür.

Bugün bütün ülkenin gözleri sizin üzerinizdedir. Düşmanlarınız da, dost-

Arkası 9. sayfada

KİME YARIYOR?

Son aylarda Sol Birlik üyesi partilere, Türkiye Komünist Partisi'ne karşı özel bir saldırı yürütülmeye başlandı. Özal hükümeti uğradığı seçim yenilgilerini, demokrasi güçlerinin birbiri peşi sıra, işkence ve genel politik af konularında rejime indirdiği darbeleri, "bunlar hep TKP'nin işleri" diye anti komünizm marifetiyle savuşturmaya çabalarken, eşgüdümlü bir karalama kampanyası da basında boy gösterdi. Bir gün "Sol Birlik üyesi partilerin parçalandığını" bir gün TKP'nin olmayan "kanatlarının" çatışmasını, devrisi gün TKP'nin eroin kaçakçılığına bulaştırılması denemelerini gazetelerde okuyabilirsiniz. Hiç inandırıcı değil. Ama işbirlikçi oligarşinin başka çaresi de kalmamış görünüyor. Gerçi işbirlikçi oligarşinin akıl hocası, ABD-CIA bağlantılı Yeni Forum dergisi bu türden yöntemlerin yeterli olmayacağını, Marksizmin ancak "fikir mücadelesine" de yer veren bir "milli savunma stratejisi" ile yenilgiye uğratılabileceğini yazdı. Şimdiki yöntemlerin yeterli olmayacağını açıkladı. Ama Yeni Forum'da bile bulunmayan fikri Özal nereden bulacak? Marksizme karşı fikir mücadelesini nasıl yürütecek?

Komünist Partisi'ne, Partimize karşı işbirlikçi oligarşinin, Özal hükümetinin, tekelci basının böyle bir saldırıya girişmiş olması şaşırtıcı değildir. Bu saldırı, çabalarımızın hedefini bulduğunu, doğru yolda olduğu-

Arkası 9. sayfada

TKP MK Politik Bürosu'nun SBKP 27. Kongresi üzerine açıklaması

TKP MK Politik Bürosu son toplantısında MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın SBKP 27. Kongresi üzerine verdiği raporu değerlendirdi ve TKP delegasyonunun kongredeki çalışmalarını onayladı.

I.

SBKP 27. Kongresi, Sovyet komünistlerinin ve bütün Sovyet halkının, insanın esenliği ve refahını herşeyin başına alan yeni nitelikte bir toplumu kurma yolundaki şanlı, zaferlerle dolu savaşımlarında yeni ve büyük bir adımdır.

Bu, komünizm ülkülerinin, sosyalizmin üstün gelmesi, halkların kurtuluşu için, bütün insanlığın geleceği için atılmış bir adımdır, tarih ve insanlık önünde cesaret ve sorumluluk örneğidir.

Sovyet komünistlerinin, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmi her yönde yetkinleştirmek ve güçlendirmek, onun olanak ve üstünlüklerini tam olarak yaşama geçirebilmek için aldıkları kararlar, daha şimdiden somut etkileri görülen Sovyetler Birliği'nin sosyal-ekonomik gelişmesini hızlandırma çalışmaları, yalnızca Sovyet toplumunun niteliksel bakımdan yeni bir aşamaya yükselmesine değil, aynı zamanda toplumsal ilerleme sürecinin dünya çapında yeni bir ivme kazanmasına, dünya barışının korunması olanaklarının daha da artmasına temel olacaktır.

SBKP 27. Kongresi bunalımlar içinde kıvranan, emekçilere hiçbir gelecek vadetmeyen, demokratik hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alındığı, savaş tehlikesinin durmaksızın kışkırtıldığı kapitalizmin karşısında, sosyalizmin insana yaraşır ve gelişip güçlenen tek düzen olarak bütün üstünlüklerini apaçık gözler önüne serdi.

Sosyalizmin toplumsal gelişmenin her dönemecinde kendini yenileyebilme, sürekli geliştirebilme dinamizmini kanıtlayan SBKP 27. Kongresi emperyalizmin tüm ideolojik-politik saldırılarını boşa çıkarmış, sosyalizmin üstünlüğüne olan inancı daha da güçlendir-

Arkası 9. sayfada

Parti politikasının uygulanmasının başarılı bir örneği

"Radyomuzdan kampanyaların nasıl yürütüleceğine ilişkin Atılım yazısını dinledik. Ardından Türk-İş'in 22 Şubat'ta İzmir'de miting düzenleme kararı aldığı açıklandı. Bu iki açıklamayı duyar duymaz harekete geçtik. MK 5. Plenumunun çizgisi bize yol gösteriyordu. Birimimiz de çalışan tüm arkadaşlarla tek tek görüştük. Yapılacak çalışmalar konusunda tartıştık, görüşlerini aldık. Eski çalışmaların deneyimlerini gözden geçirdik. Çıkan sonuçları özetle şu kararlar haline getirdik:

1) Ülkemiz cumhuriyet tarihinde eşi görülmemiş bir tehlike ile karşı karşıyadır. Ülkeyi bu tehlikenin eşiğine sürükleyen Evren-Özal rejimidir. Türk-İş'in aldığı eylem kararı, işçi sınıfımızın demokrasiyi kazanma savaşımına ivme kazandıracaktır.

2) Eylem kararı, Türk-İş tepe yönetiminin hükümetle diyalog politikasının iflasını simgelemektedir. Emekçiler arasında ancak aktif savaşımla hak elde edilebileceği görüşü yaygınlık kazanmaktadır.

3) Türk-İş'in yaptığı açıklamalarda, beş altı yıl öncesiyle farklılıklar vardır. Son dönemde yaptığı açıklamalarda yer alan görüş ve istemler, rejim karşıtı güçlerin üzerinde birleştikleri konulardır. Bu durumda 22 Şubat mitingine geniş güçlerin katılımını sağlamak olanaklıdır. Biz, mitinge en yığınsal katılımı sağlamak için vargücümüzle çalışacağız.

4) Şimdiden İzmir mitingini baltalamak amacıyla antikomünist güçlerin girişeceği eylem karşıtı propagandaları etkisiz kılmak için harekete geçmeliyiz. Rejim yandaşlarının, siyasi polisin yıldırma, gözdağı verme girişimlerine fırsat verilmemeli, boyun da eğilmemelidir.

5) SHP, DSP, DYP, RP gibi burjuva muhalefet kampında yer alan politik partilerin çeşitli düzeylerdeki yönetici, üye ve yandaşları ile temas sağlayarak, mitingi desteklemeleri ve katılmaları için her çabayı sarfetmeliyiz. Özellikle tabanda güçlü bir ortak katılım için olanaklar çoktur, bunlar mutlaka değerlendirilmelidir.

6) Dışımızdaki sol grupların eyleme nasıl yanaştıklarını zaman geçirmeden her birinin karakteristik özelliklerini dikkate alarak gözlemlemeliyiz. Onları da miting için aktif çalışmaya çağırmalıyız. Bilerek ya da bilmeyerek mitingin önemini küçümseyenler çıkabilir. Bu tutum içinde olanlara karşı esnek bir yaklaşım içinde olmalı, konunun önemini açıklayarak ikna yolunu seçmeliyiz.

7) Miting çalışmaları sırasında yapacağımız sözlü ajitasyon ve propaganda da, emekçilerin somut, hergünkü sorunlarından hareket etmeye dikkat etmeliyiz.

8) Çalışmalar sırasında parti radyomuzun günü gününe izlenmesini sağlayarak merkezi bilgilerle yerel olanaklarımızı birleştirmeliyiz.

9) Düşmanın işine gelecek davranışlardan uzak durmasını bilerek, legal.yarı legal, illegal bütün olanaklardan en iyi şekilde yararlanmalıyız. Güvenlik önlemleri ihmal edilmemelidir.

Arkadaşlarımızla yapılan tartışmalardan sonra işte bu konularda tam bir görüş birliğine vardık. Şimdi bize düşen, gecemizi gündümüze katarak bu kararları yaşama geçirmek, mitinge aktif, yığınsal katılımın sağlanması için tüm olanaklarımızı seferber etmektir. Ülkemizi toptan ABD'ye satışa çıkaranlar, gençlerimizi darağaçlarına çekip, onbinlerce yurtseveri zindanlarda çürütenler, halkımızı açlığa ve sefalete mahkum ederek servetlerine servet katanlar bu ülkenin sahipsiz olmadığını göreceklerdir. Ulusal kurtuluş savaşında işgalcileri, mandacıları ve onlara yardakçılık eden halk düşmanlarını denize döktük, ülkemizden söküp attık. Evren-Özal rejimi de işçi sınıfımızın öncülüğünde, tüm halkımızın aktif savaşımı ile tarihin karanlıklarına gömülecektir."

Geniş bir özetini aktardığımız bu yazıda İzmir'den Başaran parti grubu İzmir mitingine nasıl hazırlandığını anlatıyor. Henüz söz konusu birimin önüne koyduğu görevleri ne ölçüde yaşama geçirebildiğine ve bu süreçte ne gibi deneyimler elde ettiğine ilişkin bir rapor parti merkez organlarına ulaşmadı. Ancak İzmir mitinginin başarıyla sonuçlanması ve ülke çapındaki etkileri, genelde partimizin, özelde bizzat bu parti biriminin saptama ve yaklaşımlarının doğru olduğunu ve yapılan çalışmaların boşa gitmediğini kanıtlıyor.

Başaran parti örgütünün yaklaşımından Parti Ulusal Konferansı'na yığınların artan ölçüde politik savaşıma çekilmesi, yığın eylemlerinin yükseltilmesi için çalışarak, önderlik yeteneklerini sınavdan geçirerek ve pekiştirerek hazırlamak için ülke çapındaki tüm örgütlerimizin örnek alacağı çok şey vardır.

Birincisi, Başaran parti örgütü, gerek partinin, gerekse de sendikal örgütün aldığı kararları duyar duymaz girişimci davranmış ve başka her hangi bir direktif beklemeden enerjik biçimde harekete geçmiştir. Bu, parti politikasının ve buna kaynaklık eden politik ortamın doğru biçimde kavrandığının işaretidir.

İkincisi, Başaran parti örgütü, yapacağı somut çalışmalara geçmeden önce mitingin politik önemini değerlendiriyor. Aynı şekilde, somut olarak ilgili alan -yani burada sendikal alan- değerlendiriliyor. Bu değerlendirmeler, tüm öteki kararların alınmasına temel oluşturuyor. Doğru kararlar, ancak doğru politik saptama ve analizler temelinde alınabilir. Parti politikası kavrandığı ve somut çalışma alanı yakından izlendiği ölçüde, parti örgütlerimiz kendi çalışmalarını ilgilendiren somut kararları, zamanında ve doğru olarak belirleyebilirler. Her işin başı budur.

Üçüncüsü, Başaran parti örgütü, güvenlik önlemlerini boşlamadan yapılması gerekenler ve bunların nasıl yapılacağı konusunda birimin alanındaki partili-partisiz tüm militanların görüş ve önerilerini almıştır. Bu şekilde bir yandan parti politikasının tartışılmasını ve daha iyi kavranmasını sağlamıştır. Bir yandan da, herkesin yaratıcı düşünceye teşvik edilmesi, herkesin kendi olanaklarını irdelemesi ve ortaya çıkarması için gerekli ortamı da oluşturmuştur. Böylece, alınan kararların hızla, yaratıcı ve etkili biçimde yaşama geçirilmesinin güvence altına alınması, parti örgütlerinin potansiyellerinin tam olarak değerlendirilmesi sağlanır. Olanak ve yeterli zaman olduğunda bu yola her zaman başvurulmalıdır.

Dördüncüsü, Başaran parti örgütü somut kararlar almak için önce eski çalışmaların deneyimlerine başvurmuştur. Bunları yeni koşullar ışığında gözden geçirerek, geliştirerek yeni sonuçlarla deneyimini zenginleştirme yoluna gitmiştir.

Beşincisi, parti örgütü, emekçiler arasında hak verilmez alınır düşüncesinin yaygınlık kazanmakta olduğu olgusundan hareket ediyor. Her parti örgütü içinde çalışma yürüttüğü kesimlerin ruh halini, olaylara yaklaşımlarını ve tepkilerini yakından gözlemeli, yerinde kararlar alabilmek için yığınların nabzını elinde tutabilmelidir.

Altıncısı, Başaran parti örgütü, yalnızca emekçilerin, demokrasi güçlerinin kampındaki değil, düşman kamptaki gelişme ve eğilimleri, olası tepkileri de gözönüne almıştır. Düşmanın olası saldırılarını gündemine alarak, bunları etkisiz kılmak için yapılacakları görüşmüştür. Aynı şekilde, yığınları eylemsizliğe itici önyargıları etkisizleştirmek de hedeflenmiştir.

Yedincisi, parti politikası yığınlar için, yığın savaşlarını yükseltmek içindir. Onu yığınlara taşıyan, savaşımlar içinde uygulayan esasta temel örgütlerdir. Başaran parti örgütü, partimizin bağlaşıklık politikasını ve bununla bağlı olarak yığınların savaşımını yükseltme çizgisini iyi kavramıştır. Partimizin demokrasi güçleri arasında diyalog ve birlik politikasını, diktatörlük karşıtı değişik politik görüşlerden emekçilerin eylem alanında birleştirilmesi yönünde değerlendirerek, parti politikasını amacına uygun bir biçimde uygulamıştır. Öte yandan dışımızdaki sol akımları eşit savaş arkadaşları olarak görüp, yarış mantığına kapılmayarak sekterliği reddetmiş, ikna yolunu vurgulayarak sorumlu bir tutum almıştır. Yığın eylemlerini güçlendirmek ve en geniş güçlerin katılım ve desteğini sağlamak için, aynı zamanda İzmir halkının 9 Eylül gibi tarihsel savaşım geleneklerine başvurmayı ihmal etmemiştir. Komünistler, her zaman yığınların savaşımını ve emekçilerin çıkarlarını başa alırlar.

Sekizincisi, bu parti grubu, merkezinçalışmasıyla yerel somut çalışmayı ustalıkla birleştirmenin önemini kavramıştır. Aldığı kararla ajitasyon ve propagandada, bir yandan merkezi politikayı, ajitasyon ve propagandayı günü gününe izlerken, bunları, basitçe tekrardan kaçınarak, içinde çalıştığı yığınların günlük, somut istem ve çıkarları ile bağlamanın, işlemenin ve biçimlendirmenin önemine dikkat çekmiştir.

Dokuzuncusu, Başaran parti örgütü, aldığı kararla, komünistlerin yığınların savaşımını yükseltmek için her olanaktan yararlanmasını bilmeleri gerektiğini hatırlatmıştır. Güvenlik önlemlerini değişmez bir biçimde gündemlerine alıp görüşerek, her türlü olanaktan yararlanmanın ve başarıları kalıcılaştırmanın güvencesini sağlamışlardır.

Onuncusu, Başaran parti örgütü, yalnızca mitinge aktif ve yığınsal katılım için yapılması gerekenlere ilişkin kararlar almakla yetinmemiş, bu uğurda geceli gündüzlü çalışacaklarını vurgulamıştır. Özveri olmadan, gerekli çaba, emek harcanmadan, alınan her karar kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Alınan kararlar yaşama geçirildiği, söz ile öz, söz ile iş, bir olduğu ölçüde parti örgütleri, tek tek komünistler halkın gerçek önderleri olarak ortaya çıkacaklardır.

Arkası 9. sayfada

ABD Dünya halklarına meydan okuyor

● Ahmet ALAN

22 Mart 1986'da, ABD'nin Nevada eyaletindeki deneme sahasında Pentagon, yeni bir nükleer silah denemesi yaptı. Amerikan emperyalistlerinin Hiroşima'ya attığı atom bombasının yıkım gücünü neredeyse 10 kat aşan bu 150 kilotonluk patlama, BMÖ'nün barış yılı ilan ettiği 1986'da ABD'nin yaptığı ilk atom denemesi. Ama, Hiroşima faciasının 40. yıldönümünde, geçen yılın 6 Ağustos'unda, SSCB'nin bütün nükleer patlamalar üzerinde tek taraflı moratoryum ilan etmesinden bu yana ABD'nin 8. atom denemesi. Ve bu atom silah denemesi, "Yıldızlar savaşı" projesi çerçevesinde yeni tür bir nükleer silahın geliştirilmesine yönelik.

22 Mart, ABD yönetiminin militarist eylemler listesine kapkara harflerle yazılarak geçecektir. Çünkü bu deneme, Reagan yönetiminin, nükleer silahlanmanın kontrol altına alınmasına 'hayır' yanıtının simgesi durumundadır: "Delhi Deklarasyonu"nu imzalayan 6'ların (Arjantin, Meksika, Yunanistan, İsveç, Hindistan ve Tanzanya) yeni yapılacak ABD-SSCB zirve görüşmesine kadar bütün nükleer denemeleri durdurmaları için ABD Başkanı Reagan ile SBKP Genel Sekreteri Gorbaçov'a yaptığı çağrıya yanıt olarak Sovyet tarafı 31 Mart'ta sona eren tek taraflı moratoryum uygulamasının (bu tarihten sonra da), ABD'nin yapacağı ilk atom denemesine kadar yürürlükte kalacağını açıkladı. ABD ise, bu çağrıya yanıt olarak, bir yandan nükleer denemeler programını hızlandırırken, bir yandan da, Nisan ayı ortasında yapılması planlanan nükleer yeraltı denemesini öne aldı ve 22 Mart'ta gerçekleştirdi. Bu deneme aynı zamanda SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu'nun ABD Kongresi'ne yaptığı nükleer denemelerin durdurulması çağrısına Beyaz Saray'ın önleyici bir yanıtıydı.

Nevada'daki yeraltı atom silah denemesi ABD ve dünya çapında çok büyük tepkilere yol açtı. "Reagan yönetimi barış davasındaki ortak sorumluluğu SSCB ile paylaşmak istemiyor. Beyaz Saray 'Yıldızlar savaşı' projesini gerçekleştirmek istediği için, atom denemelerinin durdurulmasına yanaşmıyor" görüşü daha da kesinlik, yaygınlık kazandı.

Dört kardeş partinin ortak toplantısı

Türkiye Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, İran Halk Partisi (TUDEH) ve İran Halkının Fedaileri (Çoğunluk) Örgütü delegasyonları, Mart 1986'da MK Genel ve Birinci Sekreterleri başkanlığında ortak bir toplantı yaptılar.

Görüşmede, dünyadaki, bölgedeki ve her üç ülkedeki durum, emperyalizme, siyonizme ve halk düşmanı gerici rejimlere karşı ortak savaşım konuları ele alındı. Bilgi ve deneyim değiş-tokuşu yapıldı.

Sıcak ve yoldaşça bir hava içinde geçen görüşmeden sonra yayınlanan 18 Mart 1986 günlü ortak bildiride, üç ülkenin kardeş partileri, İran-Irak savaşına derhal son verilmesini, iki ülke arasındaki anlaşmazlıkların barışçı görüşmelerle ve demokratik bir temelde çözümlenmesini istediler. Savaşın, emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe, bu ülkelerin içişlerine karışma, bölgedeki askersel varlıklarını artırma olanakları yarattığını belirterek tehlikelere dikkati çektiler.

Her biri çok çetin koşullar altında çalışmak zorunda olan üç ülkenin kardeş partileri, ülkelerinin ve bölge halklarının çıkarları uğrunda hiçbir özveriden geri durmama kararlılıklarını dile getirdiler. Ülkelerindeki Kürt ulusal hareketi ile bağlarını daha da güçlendirme, Kürt halk yığınlarının ulusal haklarını kararlılıkla savunma yolunda yürümeye devam edeceklerini açıkladılar.

Gorbaçov yoldaşın 15 Ocak 1986'da açıkladığı yeryüzünün nükleer silahlardan arındırılması programını, tüm barış girişim ve önerilerini desteklediklerini bildiren üç komşu ülkenin kardeş partileri, dünya üzerinde ve bölgemizde emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı savaşan tüm güçlerle, bu arada Arap ulusal kurtuluş hareketi güçleriyle dayanışmalarını dile getirdiler.

kısa haberler...kısa haberler...kısa haberler...

● Haiti Komünistlerinin Birleşik Partisi Genel Sekreteri René Theodore 17 yıllık sürgünden sonra ülkesine döndü. Pourt au Prince havaalanında binlerce yurtseverin coşkulu alkışlarıyla karşılanan Theodore, yaptığı bir açıklamada, demokrasi savaşımının ana görevlerinden birinin, ABD'nin Haiti'de Duvalier'siz bir açık Amerikancı rejimi ayakta tutma çabalarını önlemek olduğunu söyledi. Bu arada halkın Namphi cuntasının istifası, tüm muhalefetten temsilcilerin sivil hükümetinin kurulması istemlerini yükselttiği yığınsal eylemleri birbirini izliyor.

● Yunanistan K.P. MK Organı "Rizospastis" gazetesinin 15 milyon drahmi para cezasına çarptırılmasına karşı protesto hareketinin yanısıra, geniş bir dayanışma kampanyası, bağış ve para yardımları da ülke çapında yayılıyor. PASOK hükümetinin "Kemer sıkma" uygulaması çerçevesindeki ücret dondurma kararına karşın "Rizospastis"in 200 gazete çalışanının ücretlerini artırması, mahkeme kararında gerekçe gösterilmişti. YKP MK Politik Bürosu "bu cezai yaptırımın anayasaya aykırı, antidemokratik bir uygulama, işçi haklarına ve basın özgürlüğüne saldırı" olarak protesto etti.

● Pakistan'ın liman kentleri Karaçi ve Lahor'da, ayrıca başkent Islamabad'ta ABD 7. Filosuna bağlı savaş gemilerinin ülke limanlarına yanaşmasına karşı yığınsal protesto gösterileri yapıldı. Onbinlerce yurtsever "Amerikalı defol" ve "Amerikan emperyalizmine hayır!" belgilerini yükseltti. Eylemleri örgütleyen muhalefet partilerinin açıklamasında "ABD ile askeri işbirliğinin ülkenin ulusal çıkarlarına ters düştüğü ve Pakistan'ı bölgede bir tehdit unsuru, emperyalizmin atlama tahtası yaptığı" belirtildi.

● İsrail yönetimi, günlerdir bölgede devam eden grev ve protesto gösterilerini bastırmak için ilhak ettiği Suriye toprağı olan Golan Tepelerinin kuzey kesimini yasak askeri bölge ilan etti ve bölgeye yeni birlikler aktardı. Baskınlarda 10 kişi yaralandı, 60 kişi tutuklandı. Ama değişik direniş biçimleri aralıksız devam ediyor.

● Irkçılığa ve ırk ayırımına karşı uluslararası direniş günü 21 Mart, G.Afrika'daki Botha rejiminin ve onu destekleyen ABD ve öteki emperyalist devletlerin dünya çapında kınandığı bir eylem günü oldu. Güney Afrika'da Soweto ve Alexandria yerleşim merkezlerinde 35 bin kişi polisle çarpışırken, ABD ve Hollanda'da liman işçileri, ırkçı rejimin gemilerini boykot etti.

● Kuzey Norveç'deki NATO manevralarında 850 Norveç askeri, 16 askerin çığ altında kalarak can vermesine neden olan komutanlığın tutumunu protesto için, hiçbir emre uymama kararı aldı. Söz konusu bölgede çığ tehlikesinin son derece büyük olduğu önceden NATO komutanlığına bildirilmiş olmasına karşın, manevraların bu tehlikeli yörede yapılması emredilmişti.

● Filipinler'deki ABD üslerinde 23 bin Filipinli işçi ve personelin grevi sürüyor. Üslerin komutanlığı sendikanın zam istemine yanaşmıyor. 21 Mart günü Amerikan askerlerinin grev gözcülerine ağır saldırısı, 6 grevciyi bıçaklaması üzerine grevdeki emekçiler Amerikan üslerini kuşatma, üslere girişleri kapatma ve çevredeki kentlere giden yolları denetleme kararı aldılar.

ÇKP'nin 17. Kongresi

24-28 Mart 1986 günleri Prag'da, Çekoslovakya Komünist Partisi'nin 17. Olağan Kongresi yapıldı. "Partinin ve halkın tüm gücü, gelişmiş sosyalist toplumu başarıyla kurmak için" belgisi altında toplanan kongreye 1541 delegenin yanısıra, 108 ülkenin komünist ve işçi partilerinden, ulusal kurtuluş hareketleri ve sosyalist, sosyal demokrat partilerden 127 delegasyon katıldı. TKP delegasyonunu MK Genel Sekreteri H. Kutlu yoldaş yönetti. Kutlu yoldaş mesajında kongreyi TKP MK, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına ateşli duygularla selamladı. 17. Kongre hedeflerinin başarıyla yaşama geçirileceğine olan güveni dile getirdi ve "Sizin her bir başarınız, elde ettiğiniz her bir kazanım, son derece çetin koşullar altında savaşım yürüten biz Türkiye komünistleri için güç ve esin kaynağı oluyor" dedi.

ÇKP'nin 17. Kongresi ülkenin 1986-1990 beşyıllık plan döneminde ve 2000 yılına kadarki dönemde göstereceği sosyal-ekonomik gelişmenin ana doğrultularını ve öteki belgeleri onayladı, partinin yönetim ve denetim organlarını seçti. MK Genel Sekreterlik görevine yeniden Gustav Husak yoldaşı getirdi.

İ.Güzelce yaşıyor

"Bazı tarihler, olaylar vardır, unutulmaz. Belki biz görmemişizdir, yaşamamışızdır. Belki de başka bir ülkede doğmuştur. Fakat öylesine derin ve kalıcı etkiler bırakmıştır ki, yüzyıllar sonra bile sanki yaşanmışcasına hatırlanır. Onu yoketmeye, karalamaya veya saptırmaya çalışmak mümkün değildir... İşte 1 Mayıs tüm emek dünyası için bu tarihlerdendir."

11 Nisan 1976 günü aramızdan ayrılan DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce ölümünden önce son olarak kaleme aldığı yazıda böyle diyordu. Güzelce Türkiye işçi ve sendika hareketinin ön sıralarında özveriyle yer alan bir işçi lideridir. Onun, DİSK'in güçlenmesiyle birlikte Türkiye'de 1 Mayıs'ın 1976 yılında 1925 yılından sonra ilk kez yığınsal olarak kutlanmasında büyük emeği geçmiştir. DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'yi yitireli 10 yıl oldu. Güzelce, "Türkiye işçi sınıfını 1 Mayıs'tan koparmak, emek dünyasından koparmak demektir. Kimsenin gücü buna yetmez" diyordu. 12 Eylül'den sonrasının ağır baskı koşullarında da işçi sınıfı, işçi sınıfı davasına gönül verenler, Güzelce'yi, onun ömrünü adadığı kavgayı ve 1 Mayıs geleneğini yaşatarak anıyor.

DİSK davası düşürülmelidir

12 Eylül rejiminin, yalnızca Türkiye işçi hareketine, işçilerin hak ve özgürlüklerine değil, tüm hak ve özgürlüklere, demokrasiye ve hukuka sınırsız bir saldırısı demek olan DİSK davası, İstanbul Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde sürüyor. DİSK yöneticileri, dünya ve Türkiye kamuoyunda yükselen dayanışma hareketinin sonucunda, 4 yıllık tutukluluğun ardından tahliye edildi. Ama, 1477 sendikacının yargılandığı dava düşmedi. İdam istemlerini geri çekmek zorunda kalan askeri savcı, şimdi sendikacıların 20 yıla kadar varan hapis cezasına çarptırılmalarını istiyor.

Askeri savcının, daha çok TİSK, TÜSİAD gibi büyük sermaye örgütlerinin kongre raporlarına benzeyen ve rejimin ve mahkemelerin niteliğini açığa vuran, "Esas Hakkındaki Mütalaası"ndan sonra, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk 470 sayfalık bir savunma ile, yöneltilen suçlamaları yanıtladı. Abdullah Baştürk savunmasında, 12 Eylül diktatörlüğünü sanık sandalyesine oturtarak, DİSK'i yoketmek isteyenlerin, özgür ve demokratik sendikacılığa, işçi haklarına ve 1961 anayasasına saldıranlar olduklarını, bunların büyük sermaye çevrelerinin isteklerini yerine getirdiklerini belirtti. Emekçi yığınlara, işçi sınıfına karşı düşmanca örgütlenen, Hür Teşebbüs Konseyi kurup, işçi haklarına, demokrasiye karşı darbe hazırlıklarına girişen parababaları karşısında, kimsenin sendikaların elini kolunu bağlayamacağını vurgulayan Baştürk, barışı, demokrasiyi özgür sendikacılığı savundu. Abdullah Baştürk savunmasını şu sözlerle bitirdi: "Taştan ve demirden zindanlar, gördüğümüz haksızlıklar ve işkenceler, tüm çektiklerimiz ne ilktir, ne de son. İyiyi, güzeli, mutluluğu arayanlarla, sömürü ve baskının yandaşları arasındaki kavga sürecektir."

ATILIM Muhabirleri yu... yanından İZMİR etkiler...

Veli Onur/İzmir

Fabrikadan topluca gideceğiz diye sözleşmiş, nasıl davranacağımızı önceden kararlaştırmıştık. Alana varana kadar birçok kez arandık. Okul bahçelerine bile askeri araçlar yerleştirmişler, köşe başlarını tutmuşlardı. Alanı çepeçevre "çevik kuvvet" dedikleri özel polis ekipleri çevirmişti. Çevre binalara, damlara da yerleşmişlerdi. Alandakilere "düşman"ları olarak baktıkları belliydi. Tepeden helikopter, deniz tarafından ise hücümbot dolaşıyordu. Herşeye rağmen her yerden akıp gelen onbinlerce emekçi alanı doldurdu. Hiç susulmadı. Bir kez omuz omuza gelmiştik. "İşkencecilerden hesap sorulsun", "Zindanlar boşalsın, genel af", "Hükümet istifa", "Anayasa değişsin, demokratik Türkiye", "Genel grev hakkımız, söke söke alırız", "DİSK'e özgürlük", "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi", "Herkese iş, herkese aş". Emekçilerin hangi yakıcı istemi varsa, yığınlar ne istiyorsa, hepsi slogan haline gelmiş haykırılıyordu.

İbrahim Aktaş/Denizli

Biz İzmir mitingine, metal işkolu olarak, Denizli'den katıldık. Yaklaşık 500 kişiydik. Kentimizde, Türk-İş sendikalarının gözle görülür bir miting çalışması olmadı. 7.40 civarında İzmir'e hareket ettiğimizde arabadakilerin yüzlerinde belirgin bir heyecan okunuyordu. Alan oldukça coşkuluydu. Açılış saat 13.00'te yapıldı. Alan sloganlarla çınlıyordu.

A.Haydar Temiz/İzmir

Okullara gönderilen "gizli" kayıtlı bir genelgede, öğrenci ve öğretmenlerin Türk-İş mitingine katılmalarının engellenmesi istendi. Kimi okullardaki törenlerde, açıkça öğrencileri mitinge katılmamaları için tehdit ettiler. "Bulgar zulmünü" protesto adı altında yapılan antikomünist mitingler sırasında da okullara genelge gönderilmişti. Yalnız bir farkla. O genelgede öğrenci ve öğretmenlerin mitinge katılmalarının teşvik edilmesi isteniyordu. Baskı ve tehdite karşın öğrenci gençler de mitinge koştular. Bir grup öğrenci derneğinin, mitingte gözaltına alınanların bir an önce serbest bırakılmasını isteyen bir bildiri yayınlaması gençleri işçilerden uzak tutma girişimlerine karşı anlamlı bir yanıt oldu.

L.Taner/İzmir

Birçok fabrikada patronlar çeşitli bahanelerle işçilerin mitinge katılımını engellemek istediler. Mazeret izni kullanmak isteyenlere çoğu yerde bu hak tanınmadı.

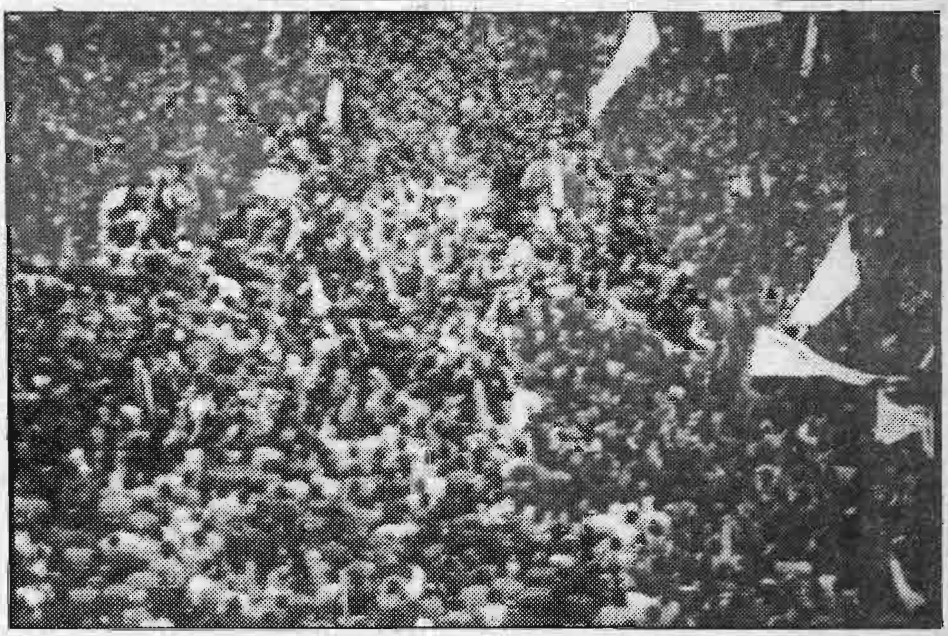

Foto: K.Yandaş

Brusk/Diyarbakır

Bir grup işçiyle Diyarbakır'dan hareket ettik. Bir günlük yolculuktan sonra İzmir'e vardık. Alanın etrafını çok erkenden polisler sarmıştı. Biz alanın orta kısmındaydık. Tüm işçilerce faşist ve uzlaşmacı olarak bilinen sendikacılar, alandan büyük tepki gördüler. İstenmeyen bir konuşmacı kürsüye çıktığında, çevrede herkes yere çöküyor, sonra hep birden ayağa kalkarak bağırıyorduk. Ortalık canlı ve hareketliydi. Miting çok görkemli geçti. 22 Şubat 1986 İzmir mitingi, Diyarbakır işçilerinin zihninde silinmez izler bırakmıştır. Yol boyunca işçiler birbirlerine mitingi anlatıyor, şakalaşıyor, eğleniyorlardı.

Ahmet Karam/Manisa

Ben hayatımda ilk kez radyomuzun çağrısı üzerine mitinge katıldım. Önce biraz yabancılık çektim. Bunun gerçek nedenini 1980 sonrası cuntanın üzerimizdeki sürekli baskısında, öğrenci gençlerin arasında dayanışmanın olmadığı bir ortamda yaşamamda ve ağır ekonomik koşullarda görüyorum. Bu beni ve bildiğim bir çok arkadaşı içine kapanık hale getirmiş bulunuyor. Ama miting bir başkaydı. Gördüğüm alanda tüm sıkıntılar hep bir ağızdan dile getirilip, bir taş gibi emekçi haklarını gaspedenlere, buna göz yumanlara fırlatıldı. Çok şey öğrendim.

urdun dört bir
R mitingini ve
erini bildiriyor:

İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ

Bir ara Şide geldi mikrofona, "Türk polisi kardeşimizdir, bize her zaman yardımcı olmuştur" diye konuşmaya başladı. İşte o zaman tüm alan protestodan yıkıldı. Şide mikrofonu bırakıp apar topar kürsüden inmek zorunda kaldı. En son konuşmacı ise Şevket Yılmaz'dı. O kadar güçlü hoparlörlere rağmen, alandaki işçinin gür sesi, Yılmaz'ı silip süpürdü.

Mehmet Sevim/İstanbul

23 Şubat pazar sabahı TKP'nin Sesi'ni açtım. Gür bir ses bir önceki günkü mitingi tüm coşkuyla aktarıyordu. Mitinge gidememiştim, ama artık damarlarımdan akıyordu.

24 Şubat Pazartesi sabahı fabrikaya gitmek için servis araçlarını beklediğimiz durağa geldim. O gün, diğer günlerden değişikti sanki. İşçi arkadaşlar, kendi aralarında alçak sesle birşeyler konuşuyorlardı. Özellikle pazartesileri hafta sonunun maçları tartışılırdı. Selam verdim. Bir an sustular. Gelenin ben olduğunu görünce mitinge ilişkin tartışma devam etti. Ben de katıldım. Miting tartışması işyerinde de akşama kadar devam etti.

Militan/İstanbul

Sabırsızlıkla mitingin başlamasını bekliyoruz. Kürsü kendi kendine konuşuyor, sloganlar atıyor. Alandan katılan yok. Alandakiler kürsüyü değil, kendi içinden çıkacak haykırışı bekliyor. "Amigo"lardan bir kızcağız kendini parçalıyor, "En büyük Türk-İş, başka büyük yok". Alan dayanamıyor ve patlatıyor yanıtını: "En büyük işçiler, başka büyük yok" ve arkasından bir alkış tufanı.

Kitlesel Savaşım/İstanbul

Radyomuzun İzmir mitingine katılım için yaptığı çağrı doğrultusunda çalışmalara başladığımızda, fabrikadaki apolitik ya da değişik sol eğilimli kimi insanlar, "Türk-İş göz boyamak için miting yapar, ya da 'Yaparız' der, son anda vazgeçer", diyorlardı. O zaman biz miting kararının Türk-İş yönetiminin isteğiyle değil, aslında Ankara temsilciler toplantısında tabanının sesinin dile gelmesiyle alındığını anlatıyorduk. Yapılacak mitingin Türk-İş tepe yönetiminin değil, işçilerin, tabanın mitingi olması için bizim güçlü bir biçimde katılmamız gerektiğini anlatıyorduk. Ancak Türk-İş yönetiminin çelişkili açıklamalan, mitinge daha yığınsal katılımı engelledi. Yine de miting işçi sınıfının inisiyatifinde bir miting oldu.

Miting, atılan sloganlar, işçilerin kararlılığını, aynı zamanda TKP'nin yığınlarla etle kemik gibi bütünleşmekte olduğunu gösterdi. Cumhuriyet alanında atılan sloganların onbinlerin değil milyonların istemleri olduğunu görüp kulak vermeyen sendikacı, işbaşında kalamaz. Bu istemlerin onbinlerin değil, milyonların istemleri olduğunu anlamayıp, sahip çıkmayan bir parti, kaybedecektir. Çünkü emekçi halkımızın beklentileri İzmir mitinginde atılan sloganlar doğrultusundadır.

Yanımdaki yaşlı işçilerin gözleri ışıl ışıl, sürekli mütebessimler. Hemen her slogana vargüçleriyle katılıyorlar. İki saat önce alanın ilk halini görünce bu üç işçiyle aramızda geçen konuşma aklıma geliyor. Onlardan biri "Bir mehter marşı eksik, yürüyün gidelim yahu" demişti. "Bekleyin" diye yanıtlamıştım, "göreceksiniz".

Hayat Denilen Kavga/İstanbul

İzmir mitingi için çok önceden nasıl hazırlanacağımıza ilişkin kendi aramızda kararlar almıştık. Bizim fabrikadan 30 kişi katıldık. Bu sayı çok daha fazla olabilirdi. Ancak özellikle ekonomik koşullar elvermiyordu. Özellikle ay sonuna gelmesi ayrı bir dezavantajdı.

Bir grup genç/Konya

İzmir'de miting yapılıyordu. Mutlaka katılmalıydık. İlçede demokrat olarak bildiğimiz emekçileri, öğretmenleri, avukatları dolaşarak bağış topladık. Amacımızı açıklayınca çekinmeden yardımda bulunanların başında işçiler geliyordu. Toplanan para ile mitingi görüp anlatması, ilçede herkese anlatması için aramızdan seçtiğimiz bir arkadaşı İzmir'e gönderdik.

Yığınsal/İstanbul

Gebze'den konvoy halinde [illegible]reket ettik. Biz arkadaşlarla arka beşli kolt[illegible]a oturuyorduk. Otobüste bir sessizlik k[illegible]lını hissettiriyordu. Yanımdaki arkadaşla [illegible] türkü söylemeye başladık. İlgi görmedi. [illegible]k sevilen bir başka türküye de kimse katılm[illegible]nca sustuk.

Miting bittiğinde duramıyordum [illegible]ımde. Daha önce de kimi mitinglere gitmiştim ama böylesini görmemiştim. Otobüste herkes aynıydı. Benim gibi "çok iyi oldu" diyor, başka birşey demiyorlardı. Dönüş başladı. Daha İzmir'den çıkmamıştık ki, türküler, marşlar arka arkasına patladı. Endişe yoktu, kararlılık vardı. Herkes kükrüyordu sanki.

Foto: K.Yandaş

İZMİR MİTİNGİ EVREN-ÖZAL DİKTATÖRLÜĞÜNE İNDİRİLMİŞ GÜÇLÜ BİR YUMRUKTUR !

Türkiye Komünist Partisi İzmir İl Komitesi'nin 24 Şubat 1986 günlü bildirisinden

"... Şimdi her işçi, her sendikacı patronun karşısında, toplu sözleşme masasında başı daha bir dik olacaktır. İşçi sınıfının kavgasının, her bir sözünün anlamı daha başka olacaktır. Şimdi her tutuklu yakınının, işkencede, zindanda insanlık onurunu hepimiz adına koruyanların, emekçilerin, aydın ve gençlerin sesi daha gür duyulacaktır.

AMA SAVAŞ BİTMEDİ DAHA YENİ BAŞLIYOR. Evren'ler, Özal'lar işçi düşmanı yasa ve uygulamaları yoğunlaştırıyorlar. Yeni tuzaklar kuruyorlar. İşçinin ekmeği, çocuğunun geleceği ile oynamaktan vazgeçmeyecekler.

İşçi düşmanlarının, işçi saflarını bölmek için, baskı yalan ve satılık sendikacılar eliyle, her türlü yolu denediklerini ve deneyeceklerini işçiler çok iyi biliyorlar. Tüm bunlara karşı, hangi sendikadan olursa olsun, işçi düşmanlarına karşı işçilerin birliğini örmek, eksiklikleri yok etmek, düşmanın hedef gösterdiği sendikacıları korumak, direnmek, eylemi yükseltmek gerekiyor.

İŞÇİLER ÇOK İYİ BİLİYORLAR Kİ, NE ZAMAN SESİNİ KISARSAN, TEPKİ GÖSTERMEZSEN, GERİ ADIM ATARSAN DÜŞMAN KAZANIYOR, DAHA ÇOK SALDIRIYOR, HAK ALMAK İÇİN, DEMOKRASİ İÇİN DAHA İYİ, DAHA KARARLI SAVAŞMAK GEREKİYOR."

TKP İzmir İl Komitesi

Militarist generallerin yaptıklarının hesabı sorulmalıdır

12 Eylül'ün üzerinden yıllar geçtikten sonra perde arkasındaki gerçekler bir bir ortaya dökülüyor, TKP'nin görüşleri doğrulanıyor.

Halkın savaşını bastırmak ve yok etmek için "politik, ekonomik, psikolojik ve bütün polis ve iç güvenlik kuvvetleri dahil askeri güç" kullanılmalıdır. Ve "..Milli bir psikolojik karşı savaş stratejisi tesbit edilmeli, bunun yöntemleri sağlanıp süratle devlet çapında uygulamaya geçilmesi sağlanmalıdır. Bu maksatla bütün basın ve yayın araçlarından faydalanılmalıdır. Belirli yazarlar bir konsept etrafında toplanmalıdırlar". Zamanın İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Necdet Üruğ, şimdi Cüneyt Arcayürek'in açıkladığı üzere, 4 Aralık 1979 günü Süleyman Demirel'e verdiği raporda böyle diyordu.

Generallerin bununla yapmak istedikleri, terörizme karşı savaş açmak değil, yapacakları darbe için uygun ortam oluşturmaktı.

Ordu içinde de bu yönde hazırlıklar yapılıyordu. 1978 sonbaharında Org. Haydar Saltık'ın emrinde, "Silahlı Kuvvetlerin müdahalesine gerek var mıdır? Varsa böyle bir müdahalenin temeli ne olabilir?" sorularına yanıt bulmak üzere bir "özel çalışma grubu" kuruldu. Aslında bu grup doğrudan darbe hazırlığını yapmak üzere kurulmuştu. Nitekim iki yıl boyunca çalışmalarını sürdüren "özel çalışma grubu" meşhur Bayrak Planını, yani darbe planını hazırladı. Militarist generaller bir yandan da Kontrgerilla vb. örgütlenmeler, bugün Demirel'in "darbeleri haber vermez" dediği MİT, kimi parababaları tarafından da beslendiği ortaya çıkmış olan MHP'liler eliyle bu planın uygulanacağı ortamı kışkırtıyorlardı. Evren şöyle diyordu: "Bizim müdahalemizin son çare olduğu, başka hiç bir çare kalmadığı iyice anlaşılmalı.

Darbeyle birlikte Amerikan damgalı Üruğ raporunda yer alan önlemler hızla ve toptan uygulanmaya sokuldu. "MİT, polis, askeri unsurlar ve zaman zaman da askeri savcıların katılacağı özel soruşturma timleri, komutanlığın emrinde teşkil edilmeli, buna yasal destek sağlanmalıdır". "Suçluyu konuşturmak için kullanılan yöntemler çok iptidai usullere bağlı kalmaktadır".

Üruğ aynı raporunda "Güvenlik kuvvetleri ileride gelebilecek bir sorumluluktan kaçınmak üzere ateş etmede mütereddit bulunmaktadırlar..." görüşünü belirtiyor, örgütlerin "merkezi yönetici kadrosu meydana çıkarılmalı, **yok edilmeli**" diye yapılması gerekeni ekliyordu. Generaller insanları "yok etme" yetkisini kendilerinde görüp, kendilerini mahkeme yerine koyuyorlardı. Artık duruşmasız, sorgusuz, sualsiz insanları "yok etme"yi amaçladıkları belgeleriyle ortaya çıkmıştır.

Böylece yıllardır sürdürülen işkencelerin, öldürme olaylarının, katliamların sorumlusu olan Kontrgerilla, MİT ve onların başındaki generaller halen esas hesap sorulacaklar olarak duruyorlar.

TKP 5. Plenum Raporunda belirtildiği gibi, "Ordunun darbe yapmasını, generallerin ve subayların politik cinayetlere katılmalarını, işkence uygulamalarını, rüşvet ve haraç almalarını önlemenin en etkili yolu, darbe yapanları, politik cinayetleri ve işkenceleri örgütleyip uygulayanları, rüşvet ve haraç aları halkın önünde yargılayıp, kamu vicdanında mahkum edip cezalandırmaktır."

Tutuklu yakınları: Cezaevlerindeki işkence ve baskılara son

Tutuklu yakınları, cezaevlerindeki sistemli işkence ve baskı uygulamalarının son bulması için yıllardır yılmadan mücadele ediyorlar. Kimi zaman cezaevi kapısında coplanan, kimi zaman tehdit ve hakaretlere uğrayan, kimi zaman yakınlarıyla aylarca görüştürülmeyerek manevi işkencelere uğratılan, ama bütün bu baskılara rağmen bir adım bile gerilemeyen bu örnek insanlar bugün tüm yurttaşlara, diktatörlüğe karşı direnmenin yolunu gösteriyorlar.

Varlıklarını, istemlerinin haklılığını tüm kamuoyuna kabul ettirerek diktatörlük üzerinde bir baskı unsuru olan tutuklu yakınları koşulsuz, sınırsız "genel politik af", "idam cezasının kaldırılması" istemlerinin yanısıra, çeşitli makamlara verdikleri dilekçelerle cezaevlerindeki kötü koşulların değişmesi için de şu istemleri yükseltiyorlar:

- Dayak, işkence kalkmalı, keyfi hücre ve disiplin cezaları, infaz yakmalar son bulmalıdır.
- Tutukluların tüm yakınlarıyla görüşebilmeleri sağlanmalıdır.
- Radyo, TV, ayırımsız kitap, gazete, iş araç ve gereçleri alınmalıdır.
- Kantinler tutukluların temel ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri bir düzenlemeye tabi tutulmalıdır.
- Havalandırma ve ziyaretler, avukat görüşleri kesilmemelidir. Tutukluların savunma hakkını kısıtlamaya yönelik tüm uygulamalar sona ermelidir.
- Bayram, yılbaşı ve özel günlerde açık görüşler hiçbir koşula bağlanmadan verilmelidir.
- Tutuklular arasında ayrımlı uygulamalara son verilmelidir.
- Sağlık muayeneleri düzenli yapılmalı, vitamin ve bazı hayati öneme sahip ilaçlar ailelerden alınmalıdır.
- Yemekler düzeltilmeli, suların kasıtlı kesilmesi uygulamasına son verilmelidir.
- Dışardan kışlık giysiyler sınırlanmadan alınmalı, tek tip elbise uygulamasına son verilmelidir.
- Mektuplara sınırlama konulmamalı, silinip çizilmesi, tutuklulara verilmemesi uygulaması son bulmalıdır.
- Tutukluların duruşmalara getirilip götürülürken üst arama bahanesiyle dayak ve işkenceye tabi tutulmalarına son verilmelidir.

50 işkenceciden bir kaçı

Çiçekçi/İskenderun

Bir süre önce Nokta dergisine 200 kişiye nasıl işkence yaptığını ayrıntılarıyla anlatan polis memuru Sedat Caner, 50 işkencecinin daha ismini açıklayacağını söylemişti. O gün bugündür kamuoyuna tek bir isim bile açıklanmadı. Hiçbir Cumhuriyet Savcısı anlatılanları ve yazılanları ihbar kabul ederek olayın üzerine gitmedi, kimdir bu 50 işkenceci diye sormadı. Tersine Caner'in açıklamaları örtbas edilmeye çalışıldı.

İşkenceleri, işkencecileri açıklamak bir yurtseverlik görevidir. İşte polis memuru Caner'in açıklayacağını söylediği, 50 işkenceci polisten birkaçı: Daha önceleri işkencehane olarak kullanılan ve Caner'in itiraflarında da yer alan İskenderun İstasyonu civarındaki yerde, işkenceleri yönetenlerin başında polis memuru Uğur Türel gelir. Polis örgütü içindeki işkencecilerin en acımasızı olarak bilinir. İşkencecilerden komiser muavini Mehmet Özrek ise, arkadaşları arasında "Tilki" lakabıyla çağrılır. MHP'lidir. Yaptığı işkencelerin karşılığında 1. Şube Amirliğine getirilmiş, bu görevini 1985'in 8. ayına kadar sürdürmüştür. Şu anda İstanbul'a tayininin çıktığı söyleniyor. Polis memurları Mustafa ve Hasan Tarlak da işkence ekibinin belli-başlı isimlerindendir. Sarı Hasan adıyla da bilinen Hasan Tarlak aynı zamanda 12 Eylül öncesi POL-DER İskenderun Şube başkanlığı yapmış bir kışkırtıcıdır. Gözaltındakilere copla her türlü iğrençliği yapanların başında gelir. Ve şu anda Ankara'da görevli olduğu söyleniyor.

Yavuz hırsızlar

Ersin Ekin/İstanbul

Geçtiğimiz günlerde Evren aile planlaması adı altında bir kampanya daha başlattı. İşbirlikçi tekellerin numuneliğinin yanısıra akıl hocalığı ile de tanınan Vehbi Koç, geçen yıl tekstil iş kolunda çalışan kadınlara 2 çocuktan fazla çocuk yapmamalarını buyurmuştu. Sanki aldığımız asgari ücret değil iki, bir çocuğa bakmamıza yetiyordu da! Bir çocuklu bir aile yalnızca çay ve simit yese bile ayda harcaması gereken 18.300 liradır. Buna bile asgari ücret yetmez.

Çocuklarını doyuramayıp kötü yola düşen anneler, çocuklarına okul harçlığı bile veremeyerek cinnet geçirerek intihar eden işsiz babalar, yetersiz beslenme yüzünden ölen çocuklar... Tüm bunların sorumluları Evren' ler, Özal'lar, bu rejimin payandası tüyü bitmemiş yetimlerin hakkına el koyup sömürü ve vurgunlarını artıran Koç'lar, Enka'lar, Sabancı'lar değilse kimdir?

İnsanlarımız çalışkan, ülke kaynakları zengin, verimlidir.

Son kampanya bir daha gösteriyor ki, Evren'lerin Koç'ların aklı ise yalnızca kendi vurgunlarında, yalnızca bunu güvence altına alacak yasaklarındadır.

Toprak Yağmur ve Güneş

Güney Afrikalı siyah
şair idam edildi
Benjamin Moloise
Otuz yaşında
Döşemeciydi
asılmadan önce.

Dün sabah erken saatlerde
düşüme girdi
Bayan Pauline Moloise
Pretoria Merkez Hapishanesinin
kapısında
Dimdik duruyordu
öylece
ayakta
Yaslı kalabalığa dikip bakışlarını
"oğlum herzamankinden daha güçlü
ölmeye hazır" dedi
Sonra Şilili
Guatemalalı
El Salvadorlu kadınları gördüm
sayıları
büyüyen acıları gibi çoğalıyordu
Filisten'den
Nikaragua'dan
Lübnan'dan
Anadolu'dan geldiler
Tutup Pauline Moloise'nin ellerinden
toprağa diz çöktüler
Bir ağıt yaktılar
inceden inceden
Yağmur yağıyordu
yağmur ıslatıp kadınların acılarını
toprağa iniyordu
Toprak
yumuşak
verimli
ve sıcak
kadınların gözleri yağmur
elleri toprak
yüzleri aydınlıktı
Ve gün ışığı delip alacakaranlığı
kadınların gözbebeklerinde ışıyordu
Bayan Pauline Moloise
Zenci ŞAİR Benjamin'in annesi
ve ötekiler
orada
Pretoria Mapushanesinin kapısında
Kucaklayıp
yağmuru
güneşi
ve de toprağı
Andiçtiler

Emine Fırat/İstanbul

İsdemir işçilerinin kararlı tutumu

K.Karanfil/İskenderun

İskenderun Demirçelik fabrikasında çalışan işçiler, Devlet Demir Yolları, sabah fabrikaya gittikleri trenin vagon sayısını 9' dan 6'ya düşürerek azalttığı için trene binmeyerek durumu protesto ettiler. Şiddetli soğuk altında bir saate yakın istasyonda bekleyerek, işe gitmeyi reddettiler. Hareket memuru bir ara treni hareket ettirmek istediyse de başarılı olamadı ve işçiler, istekleri yerine getirilinceye kadar sessiz, fakat kararlı bir şekilde beklediler. Sonunda vagon sayısı tekrar artırıldı.

Pancar örneğinde tarım

Toprağın Tuzu
Tarım Kollektifi/Eskişehir

1985 yılında pancarda en yüksek fiyat 14.90 liraydı. Bu fiyatla, maliyet ve tarla kirası düşüldükten sonra 1 dekaı pancardan üreticiye kalan 6.650 liradır. 1985 yılında 26,5 ton pancara bir Lombardini su motoru alabilen üretici bu yıl aynı motoru alabilmek için 40 ton pancar üretmek zorundadır.

Benzer hesaplar başka ürünler için de yapılabilir. Tarımda mazot, gübre tüketiminde azalma, Toprak-Su sulama tesislerinin kapısına kilit asılması, binlerce dekar toprağın satılığa çıkarılıp alıcı bulamaması tarımdaki yıkımın göstergeleridir.

Sonuçta zafer öğrencilerin oldu

Utkan Y./İstanbul

İTÜ Gümüşsuyu öğrencilerinin sınavlara hazırlanabilecekleri tek bir kütüphane de ders yılı başında kapıya asılan bir kağıtla öğrencilerin ders çalışmasına kapatılmıştı. Çok küçük olan kantinde ise ders çalışması olanaksızdı. Bu duruma son vermek, ders çalışma koşullarının iyileştirilmesini sağlamak amacıyla öğrenciler aralarında imza toplayarak dilekçe vermeyi kararlaştırdılar. İlk gün 40 imzalı bir dilekçe yetkililere verildi. Dilekçenin verilmesinden bir saat sonra toplanan ilk yönetim kurulu toplantısında istemler görüşüldü. Bir sonuç çıkmadı. Ancak öğrenciler çalışmalarına ara vermediler. Yönetime verilen dilekçelerin sayısı giderek arttı. Sonuçta zafer öğrencilerin oldu. Yaklaşık 15 gün sonra kantin daha da büyütüldü. Bir ay sonra ise kütüphanede ders çalışılmasına izin verildi.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, gizli kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
Yazışma adresimiz:
BOX 16 367 S 103 27 Stockholm-İSVEÇ

Evlerimizi yıktırmayız

Ali Yavuz/Bursa

Bursa'da Belediyenin geniş çaplı yıkım kararlarını protesto eden Haşim İşçan caddesi çevresindeki 5 mahalleden 1000'e yakın yurttaş Bursa Belediyesini bastı. Bu arada bir süre için trafiği de kesen yurttaşlar, Belediye Başkanı Ekrem Barışık'tan yıkım kararının durdurulmasını istediler. Geçtiğimiz aylarda aynı nedenle "Evlerimizi yıktırmayız" belgileriyle ANAP il merkezine giderek sert protesto gösterilerinde bulunmuşlardı. Mahalle sakinleri evlerini yıktırmamaya kararlılar.

12 Eylül sonlarında helikopterden boş tarlaları gören Evren "Tarlalarınızı boş bırakmayın, bol gübre kullanın" diye akıl veriyor, 1980 yılında 2 kilo buğdaya 1 litre mazot alınırken, "Gelecek yıllarda 1 kilo buğdaya 1 litre mazot alacaksınız" diye boşa konuşuyordu. Diktatör bu sözlerinin unutulduğunu mu sanıyor?

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VER!

Yayınları **11 Kasım 1985** tarihinden itibaren **hergün** saat **7, 8, 11, 12, 15** ve **16'** da 31,3m, **9585** kHz; saat **19, 20, 23** ve **24'de 48,4**m, **6200** kHz üzerinden dinleyebilirsiniz.

Seyyar satıcılar zabıtalara direndi

Eminönü zabıtasına bağlı memurların, seyyar arabalarını toplayarak açlığa terkettiği Kumkapı semti ve çevresindeki seyyar satıcılar çoluk-çocuk aileleriyle birlikte zabıta amirliğini basarak arabalarının geri verilmesini istediler. Zabıtanın 3-5 kuruşlarına bile göz diktiklerini söyleyen seyyar satıcılar 'ekmek istiyoruz' diye bağırdılar. Seyyar satıcıların bu direnişleri karşısında neye uğradıklarını şaşıran zabıta yetkilileri güvenlik güçlerinden yardım istemek zorunda kaldılar.

Manevralar, yanılgılar ve görevler

● N.GÜREL

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, MK 5. Plenumunda okuduğu raporda, şöyle diyordu: "İyice görülmelidir ki, ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşi şimdi demokrasi hareketinin başarıya ulaşmasını önlemek için her yola başvuracaklardır.

Bunun için uygulayacakları yöntem ikilidir: Birincisi Evren-Özal yönetiminin her yolla elden geldiğince uzun bir süre desteklenmesidir.

İkincisi, demokrasi hareketine sızmak, burada yeni Amerikancı güçler oluşturmaktır. Öyle ki, demokrasi hareketi bölünsün ve bugünkü rejim ayakta duramaz.. hale geldiğinde, yeni oluşacak politik sisteminin gene Amerikan emperyalizminin ve holdinglerin çıkarları temelinde biçimlendirilmesi olanaklı olsun." (TKP MK 5. Plenumu, s. 53)

Bu uyarının ne kadar yerinde olduğu son haftalardaki gelişmelerin ışığında daha iyi görülmektedir.

Manevralar ve aldatıcı görüntü

Cumhuriyet gazetesinde Yalçın Doğan, büyük işadamlarının gizli bir toplantısında alınan kararları kamuoyuna duyurdu. Buna göre büyük işadamları, Özal hükümetini bütün olanaklarıyla destekleyecek, bir yandan da SHP'yi emperyalizm ve tekel yanlısı konumlara çekmek için her yola başvuracaklardır.

Bu haberin hemen ardından Amerikan Wall Street Journal gazetesinde Özal hükümetini öven yazılar yayınlanmasına, TÜSİAD'ın yeni başkanı Sakıp Sabancı'nın TV kameraları önünde uzun uzun hükümeti savunmasına tanık olundu. Mart ayında çok sayıda Amerikan, Batı Avrupa ve Japon işadamı grubu Türkiye'de boy gösterdi.

Aynı günlerde ENKA Holding Yönetim Kurulu üyesi K.Schwab'ın örgütlediği "İstanbul-Davos" toplantısında SHP Genel Başkanı uluslararası finans-kapital temsilcilerine tanıtıldı. Gürkan bu toplantıda, "Bizim gibi Ortak Pazarı içine sindirmiş, hatta bayraklaştıran bir parti ilkesel olarak yabancı sermayeye karşı değildir" dedi ve "Türkiye'nin radikal çözümlerin ve arayışların dışında tutulabilmesi için, 1988'den sonra kendilerinin denenmesi"ni istedi.

Gene Mart ayında CIA ile bağlı olduğu bilinen Washington Times gazetesi, "Demirel'in cumhurbaşkanlığı, Özal'ın başbakanlığı ve Yazar'ın parti başkanlığı" formülünü ortaya attı.

Gene aynı günlerde M.A.Aybar'ın "sosyalist parti" kurma girişimleri, bunun tekelci basında reklam edilmesi hız kazandı. Aybar'ın kurucu adaylarıyla düzgün haberleşebilmesi için 1. Şube'nin yardımını esirgemediği de basında yeraldı.

Öte yandan Arıkan partisi, Yazar partisinden sonra şimdi de yeni bir Halkçı Parti kurulması gündeme geldi. Bunun yanısıra SHP içindeki fraksiyon çatışmalarına ilişkin haberler ortalığı kapladı.

Öte yandan kimileri sıkıyönetimin kaldırılması, infaz yasası ile birçok tutuklunun salıverilmesi, 2969 sayılı yasanın yumuşatılması, bir dizi politik davada verilen tahliye kararlarına ve son birkaç yerel seçim sonuçlarına baktıklarında durumda bir "normalleşme", bir "ferahlama", "demokratikleşme" olduğunu sanıyorlar. Gerçek, kimilerine böyle görünüyor.

Gerçek durum

Oysa bir kere rejim bu adımları kendiliğinden atmıyor. O, af hareketi karşısında, uluslararası dayanışma karşısında, yasaklı politikacıların yasaklara artık aldırmaması karşısında manevra yapıp üste çıkmak için bunları yapıyor.

İkincisi, normalleşme görüntüsü, rejimin karakterinde ciddiye alınabilir temel bir değişim olduğu konusunda hayaller yaratmamalıdır. Özgürlüğü herşeyin üzerinde tutan, onun değerinin bilincinde olan hangi insan bugün Türkiye'de özgürlüğüne sahip olduğunu söyleyebilir? Kim bugün korkmadan hakkını arayabiliyor? İşkenceler durdu mu?

Tersine son haftalarda atılan bir dizi yeni adımla, sansürü yasallaştıran "muzır yasa"yla; silah bulundurmayı "serbest bırakma" girişimiyle, ("serbest piyasa" nasıl tekellere serbest, gerisine yasak ise, silah taşımak da rejim yandaşlarına serbest, gerisine yasak olacaktır), yeni seçim yasasıyla bu baskıcı rejim daha da güçlendirilmek isteniyor.

Ama, rejimin hem böyle yeni baskıcı adımlar atması, hem de türlü-çeşitli manevralara başvurması gene aynı nedenden, onun zayıflığından kaynaklanıyor. Yeni olan, onun bu tür girişimleri şimdi daha hızlı ve geniş çaplı gündeme getirmesidir. Daha pervasızlaşıyor. Bu da onun karşı karşıya olduğu tehlikenin iyi bilincinde olmasıyla bağlıdır. Nedir bu tehlike?

Manevraların nedeni

TKP MK 5. Plenumu oluşan durumu çözümlerken iki şeyin altını çizmişti. Birincisi, TKP'den DYP'ye kadar bütün muhalefet güçlerinin anayasanın ve cumhurbaşkanının değiştirilmesine kadar varan bir içerikte rejim karşısında birleşmiş olmalarıydı. İkincisi, yığınların hareketlenmeye açık bir konuma gelmiş olmasıydı. Bu durumda, muhalefetteki birlik eğiliminin güçlenmesi, muhalefetin kararlılık kazanması ve yığın eyleminin yükselmesi, bunlar rejimin ölüm çanları demektir. TKP 5.Plenumu bu nedenle bu görevleri öne koydu. Emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi de işte bu nedenle, bunu önlemek için hızla sayageldiğimiz manevralara girişti.

Dün yasaklarla, vetolarla, şantajlarla burjuva muhalefetini geriletemeyenler, bölüp parçalayamayanlar, bugün parti enflasyonuyla, vaadlerle, mavi boncuklar dağıtarak aynı amaca ulaşmayı deniyorlar. Burjuva muhalefet partilerini birbirine düşürmeye, bunları içten çökertmeye, komünistlerle ve Marksist solla aralarını açmaya çalışıyorlar. İşkence ve tutuklamalarla, kaba iftiralarla sol güçleri etkisizleştiremeyenler, şimdi oportünizme arka çıkarak Marksist solu yalıtlamaya çalışıyorlar. "Anayasa sosyalist partiye açıktır" demagojisiyle, solun dikkatleri asıl görevden, yığın eylemini yükseltme, yığın örgütlerini aktifleştirme görevinden uzaklaştırılmak isteniyor.

Döviz sorununun 1978-1979'da olduğu gibi yeniden ekonominin birinci sorunu haline gelmiş olması, şimdi 4000 işyerinde yeter artık 700 bin işçinin yeni toplu sözleşme dönemine girmesi, yığınlarda sola karşı artan ilgi, İzmir mitinginin başarısı, Hacettepe yurtlarında 2000 öğrencinin direnişi, sıklaşan yerel direnişler, bütün bunlar rejimin efendilerini ellerini çabuk tutmaya zorluyor.

İki temel yanılgı

Elbette muhalefet güçlerinin sıralarındaki kimi zayıflıklar, emperyalizme ve işbirlikçi oligarşiye bu manevralarda büyük olanaklar sağlıyor.

Sağıyla-soluyla bütün muhalefet üzerinde etkili olan temel bir yanılgı, Türkiye'de adım adım demokrasiye geçilmekte olduğu ya da demokrasiye geçilmesinin giderek daha kolay olacağı yanılgısıdır. Kolay başarı umutları, kimine eski konumlarının, kimine iktidarın, kimine özgür sosyalist partinin hayallerini gördürüyor. Oysa şimdi gerçek durum, demokrasi güçlerinin çok daha sıkı birleşmesini, çok daha sert ve kararlı savaşımlara hazır olmasını gerektiriyor. Hayaller terkedilmezse, demokrasi hayal olarak kalmaya devam edecektir.

Muhalefetin sıralarındaki ikinci bir temel yanılgı, TKP'nin demokrasi savaşımındaki rolüne ilişkindir. Antikomünizme boyun eğildiği, TKP bu savaşımın meşru ve reddedilmez, olmazsa olmaz bir gücü olarak görülmediği sürece, demokrasi savaşımında TKP ile diyalog, yakınlaşma benimsenmediği sürece, demokrasi düşmanlarının demokrasi hareketini bölüp parçalama, etkisizleştirme olanakları ellerinden alınamaz.

Antisovyet ve antikomünist görüşleri iyi bilinen M.A.Aybar'ın şimdi legal bir "sosyalist parti" kurma iddiasıyla ortaya çıkması, sol hareket içinde sözü edilen her iki yanılgıyı da besleme sonucu doğuracak bir girişimdir. Aybar'ın "sosyalist parti"si gerçek sosyalizmi savunmayacağı, tersine sosyalizmi bugünkü rejimin çerçevesine sığdıracağı için sosyalizm ülkülerini bulandıracak, yozlaştıracaktır.

İşçiler, öteki emekçiler bugün çok somut şeyler istiyorlar. İşçilerin, öteki emekçilerin asıl ihtiyacı, onlara somut istemlerine somut ulaşma yolunun gösterilmesidir. Bu görev birlikte yerine getirilebilir, getirilmelidir.

İzmir mitingi bütün sonuçlarıyla sol güçlere bugün tutulması gereken yolu gösterdi: Bu yol yığınların eylemini yükseltmeyi en başa almaktır. Bu yol yığın örgütlerini aktifleştirmek, solun buradaki konumlarının güçlenmesi için çalışmaktır. Bu yol, bütün öteki demokrasi güçlerini işçi ve öteki emekçilerin en ivedi, demokrasiye geçişin en temel sorunlarına yakınlaştırmak için yorulmaksızın çaba göstermektir.

Emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi sıkıştıkça daha da pervasızlaşmakta, daha açık ve hızlı adımlar atmaktadır. Bu durumda bütün demokrasi güçlerinin daha aktif ve daha kararlı olması günün buyruğudurl. Sol güçler ve tutarlı demokratlar bunu dikkate almalı ve bütün demokrasi güçlerinin birliği için çabalara hız vermelidir.

Komünistler MK 5. Plenumu'nun çizgisi doğrultusunda bu yolda ellerinden geleni yapacak, işkencelere karşı, genel politik af için, işsizliğe ve işten atılmalara, zamlara karşı sendikal hak ve özgürlükler için aktif kampanyalarla yığınların demokrasi savaşında sözlerini söylemesine yardımcı olacaklar, en geniş demokrasi güçlerinin birliği için çalışacaklardır.

Kime yarıyor?

Başı sayfa 1'de

muzu, aynı şekilde daha atak, daha yığınsal yanıtlara, karşı ataklara hazırlanmamız gerektiğini gösteriyor. Öyle de yapacağız.

TKP, karşıtlarının kendisine karşı fikir mücadelesi yürütmesini doğal karşılar. Ne var ki, demokrasi isteyen güçler içinde yeralan kimi çevrelerin TKP'ne karşı zaman zaman fikir mücadelesiyle hiçbir ilgisi olmayan yaklaşımlarla ortaya çıktığına tanık oluyoruz. DYP Genel Başkanı H.Cindoruk'un Komünist Partisi üzerine Evren'lerin, Özal'ların kaba antikomünist iddialarından ayrılmayan iddialar öne sürmesi bunun yeni bir örneğidir. Cindoruk, hiçbir fikirsel içerik taşımayan sözlerle TKP'nin özgürlüğüne karşı çıkarken, ister istemez, partisinin "Batı tipi demokrasi", "Konuşan Türkiye" üzerine açıklamalarının tutarlı olmadığını göstermiş oluyor. Bu tür yaklaşımlar, açıktır ki, demokrasi düşmanlarını sevindiriyor. Demokrasiye her türlü sınır çizme çabası, diktatörlüğe bütün demokrasi güçlerine karşı yeni manevralar yapma olanakları vermekten başka bir işlev görmeyecektir.

Tercüman gazetesinin Komünist Partisi' nin özgürlüğü konusunda yöneltiği amaçlı sorulara Cindoruk'un yanısıra SHP ve DSP yetkilileri de tutarlı yanıt verememişlerdir. SHP sözcüsü "komünistlerin zaten bir gücü yoktur, bırakalım da ne oldukları görülsün" derken, DSP sözcüsü, "Komünist Partisi özgür olsun ki, biz de sızmalardan kurtulalım" demiştir. Demokratlık böyle olmaz. Kaba antikomünizmin "komünizm tehlikesi" üzerine iddialarının izlerini taşıyan bu yaklaşımların da ne fikir mücadelesiyle ne de tutarlı bir demokrasi mücadelesiyle ilgisi vardır.

Komünist olmayan, Türkiye'nin sorunlarının TKP'nin önerdiğinden farklı yollardan çözülebileceğini savunanlar, bizce, önlerine "komünizm tehlikesi"nin, "radikal çözüm yolları"nın en iyi hangi yol ve yöntemlerle bertaraf edilebileceği gibi bir konuda faşistlerle, gericilerle yarışma hedefini değil, ülkemizin ve halkımızın sorunlarının çözüm yolları üzerine TKP ile yarışma-tartışma hedefini koymalıdır.

Birinci "yarışma"yı emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi sevinçle karşılayıp destekleyecektir. İkinci yarışmadan ise yalnızca halkımız yarar sağlayacak ve demokrasının tutarlı yandaşlarının, sol güçlerin yapıcı her tartışma ve güçbirliğini hararetle destekleyecektir.

TKP MK Politik Bürosu'nun...

Başı sayfa 1'de

SBKP 27. Kongresi bütün Türkiye komünistleri ve devrimcileri için Amerikan emperyalizmine ve Evren-Özal diktatörlüğüne karşı işçi sınıfının, öteki emekçilerin, bütün ülkenin yaşamsal çıkarları için daha kararlı, daha girişken bir savaşım için esin kaynağı olmalıdır.

SBKP 27. Kongresinde Sovyet komünistleri yaşamın önlerine koyduğu muazzam boyutlardaki, ağır sorumluluk taşıyan görevlerin çözümüne Leninci iyimserlik ve yaratıcılıkla sahip çıktılar. Sovyet komünistlerinin bu savaşkan ruhu ve bilinçli gerçekçiliği Partimizin Ulusal Konferansının hazırlık sürecinde bütün TKP üye ve yandaşlarına örnek olacaktır. Ulusal Konferansa hazırlık süreci aynı zamanda 27. Kongrenin temel belgelerindeki Marksist-Leninist çözümleme ve yaklaşımların Türkiye komünistlerince özümsenmesi süreci olacaktır.

II.

SBKP 27. Kongresi bir kere daha Sovyet ülkesinin dünya barışının korunması ve bütün devletlerin güvenliğinin sağlanması ve uluslararası yaşamdan savaş tehlikesinin silinmesi ve karşılıklı yarara dayalı bir işbirliğinin egemen olması için elinden gelen herşeyi yapmaya kararlı olduğunu ortaya koydu. SBKP MK Genel Sekreteri M.Gorbaçov yoldaşın 15 Ocak 1986 günlü, dünyamızın 2000 yılına kadar nükleer silahlardan kurtarılması için getirdiği somut, elle tutulur öneriler, bu kararlılığın en açık bir göstergesidir. Gerçekten de, şimdi bütün dünya halkları çok somut görmektedir ki, dünyamızda durumun iyiye doğru dönmesi ABD yönetiminin tutumunun değişmesine bağlıdır.

SBKP 27. Kongresi bütün dünyada barış için, silahsızlanma için savaşımın yükseltilmesinin olanaklarını artırdı. Bu, ülkemiz için de geçerlidir.

M.Gorbaçov yoldaş 27. Kongrede okuduğu Politik Rapor'da Sovyetler Birliği'nin komşularıyla barış içinde yanyana yaşamadan yana olduğunu, hiçbir komşusundan toprak istemediğini, hiçbir komşusunu tehdit etmediğini açıkça vurguladı. Bugünlerde 65. yıldönümünü kutladığımız Türk-Sovyet ilişkilerinin bütün tarihi bu ilişkilerin her zaman halkımızın ve bölge barışının yararına olduğunu kanıtlıyor.

TKP bütün barış ve demokrasi güçlerini, ABD emperyalizminin ülkemizi bir askersel sıçrama tahtasına çevirme girişimlerine karşı uyanık olmaya çağırıyor. "Sovyet tehditi" yalanlarına karşı, Türk-Sovyet dostluk ve işbirliğini savunmak, bölge ve dünya barışının korunmasına, halkımızın barışçı geleceğine yapılacak en büyük katkı olacaktır.

III.

SBKP 27. Kongresinde bütün dünyadan komünist ve işçi partilerin, öteki devrimci güçlerin ve sosyal-demokrat partilerin temsilcileri hazır bulundular. Bu geniş uluslararası katılım, SBKP'nin ve Sovyetler Birliği' nin politikasına biçilen yüksek değerin, Lenin'in partisine bağlılığın, onun otoritesinin canlı bir kanıtıdır.

SBKP 27. Kongresi'nin ve burada kabul edilen SBKP Programı'nın uluslararası gelişmenin ana eğilimleri ve antiemperyalist savaşımın, sınıf savaşımının ana doğrultuları üzerine Marksist-Leninist değerlendirmeleri komünist ve işçi hareketinin savaşımı için büyük teorik ve pratik değer taşıyor.

SBKP 27. Kongresi'nin belgeleri, Marksizm-Leninizm temelinde yeni olgu ve süreçlere yanıt vermenin, en karmaşık sorunları, en somut ve canlı biçimde açıklamanın ve politik görevleri derin teorik temelleriyle ortaya koymanın parlak örneğidir. Bu Leninci stil Marksizm-Leninizmi ülkemiz koşullarına yaratıcılıkla uygulamada bize yol gösteriyor ve cesaret veriyor.

27. Kongre komünist ve işçi partilerinin dayanışma ve işbirliğinin güçlendirilmesine önemli bir katkıda bulundu. TKP, 27. Kongrenin dünya komünist hareketinin birliğinin daha da güçlendirilmesi olanaklarını artırdığı ve bu olanakların değerlendirilmesi için her çabanın gösterilmesi gerektiği görüşündedir.

TKP, Türkiye işçi sınıfının baştan beri SBKP ile aynı yolda yürüyen, ona proleter enternasyonalizmi ve Marksizm-Leninizm ilkeleri temelinde sımsıkı bağlı olan partisi olmaktan onur duyuyor. 27. Kongre bütün sonuçlarıyla bunun haklı bir duygu olduğunu doğruluyor. TKP bundan böyle de her zaman yüce Lenin'in partisi ile kardeşçe bağlı kalacak, Türkiye ve Sovyet halklarının dostluğu için her çabayı gösterecektir.

24.3.1986

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi
Politik Bürosu

1 Mayıs'sız...

Başı sayfa 1'de

larınızda tutumlarını size göre belirleyecekler. Toplum özgürlüğüne kavuşmak, demokratik bir gelişme yoluna koyulabilmek için sizden çok şey bekliyor. UMUT İŞÇİ SINIFINDADIR. Siz birleşir, kendinizin ve bütün emekçilerin hakkını aramak için mücadeleye atılırsanız, öteki demokrasi güçleri de cesaretlenecektir. Demokrasi mücadelesini sözle değil, eylemle yükseltmek gerektiğini herkes daha iyi görecektir.

1 MAYIS'ta ne kadar çok fabrikada, ne kadar çok sendikada 1 MAYIS kutlanırsa, işçiler ne kadar güçlü birlikler oluşturabilirse, demokrasi hareketi o kadar güçlenecek, Evren-Özal diktatörlüğü o kadar güçten düşecektir. ÖZGÜR, KORKMADAN KONUŞAN VE HAKKINI ARAYAN BİR TÜRKİYE'NİN yolu o kadar kolay açılacaktır.

1 MAYISÇILAR, HAYDİ GÖREV BAŞINA !

Amerikan emperyalizmini ve faşist diktatörlüğü durdurmak, demokratik Türkiye yolunda halkın mücadelesini yükseltmek için,

1 MAYIS 1986'da her yerde iş–ekmek–özgürlük için mücadele bayrağını yükseltmeye !

1 Nisan 1986

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Parti politikasının...

Başı sayfa 2'de

İşte Başaran parti grubu, işte örnek bir çalışma. TKP MK'nın parti örgütlerinin, kadroların parti politikasını özümsemesinden, günlük çalışmaya uygulamasından anladığı ve bütün partiden istediği çalışma tarzı budur. Şimdi bu örnekleri yığın savaşımları içinde yaymalı, deneyimlerimizi tüm parti ile paylaşmalıyız! Ulusal Konferansa gerektiği gibi hazırlanmada tutulacak yol budur.

ATILIM

SİA iptal edilmeden tehlike...

Başı sayfa 10'da

luğu paylaşmak için" Türkiye'ye de nükleer füze yerleştirmek istediklerini açıklamıştır. Evren-Özal yönetimi SİA pazarlığında "ticaret kolaylığı" gösterin diye sadaka dilenirken bütün bu tehlikelerin sözü bile edilmemekte, dikkatler dolar pazarlığı üstünde toplanmaktadır.

Türkiye'nin altına sokulduğu "risk" günden güne büyümekte, SİA görüşmeleri uzayıp gitmektedir. Bunun için TKP MK 5. Plenum Raporu'ndaki şu gözleri yinelemekte yarar vardır: "SİA anlaşmasına bizim gibi ilkesel olarak karşı çıkmayan, yalnızca Amerika'nın 'verilen hizmetin karşılığını tam vermemesine' tepki duyanlar bile, hükümete, SİA'nın feshi için baskı yapmak zorundadır". ABD Dışişleri Bakanı Shultz'un Türkiye ziyaretinin sonuçları ile bu, çok daha somut ortaya çıkmıştır.

ATILIM 15 Günlük Gazete. Herausgeber Ermis Verlag. Satz/Dizgi, Umbruch/Tertip, Druck/Baskı: Eigene Herstellung. İsteme Adresi: Postfach 101016, 4300 Essen 1. Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 36050105, Knt. Nr. 712703. Fiyatı 1DM. Abone 1 yıllık 48DM

SİA iptal edilmeden tehlike savuşturulamaz

22-25 Mart günleri arasında ABD Dışişleri Bakanı Georg Shultz Türkiye'deydi. İki ülke arasındaki görüşmelerin gündemindeki en önemli maddelerden biri, altı aydır pazarlık masasında olan Savunma İşbirliği Anlaşmasıydı. Sonuçsuz kalan bu görüşmeler neyi gösterdi? TKP MK 5. Plenum Raporu'nda belirtildiği gibi, "rejimin SİA görüşmelerindeki tutumunun göstermelik" olduğunu ve "SİA feshedilmeden tehlikenin savuşturulamayacağını".

Evren-Ozal yönetiminin SİA görüşmelerindeki tutumu göstermeliktir. Çünkü, bu görüşmeler sırasında SIA yürürlüktedir, ABD Türkiye'deki üslerinden istediği gibi yararlanmakta, bu üsleri genişletmekte, personelini artırmaktadır. Evren-Özal yönetiminin daha baştan SIA'yı feshetmeyeceğini ilan etmesinden ötürü ABD son derece rahattır.

Öte yandan, Evren-Özal yönetiminin ABD'den istediği sadaka miktarı gittikçe düşmektedir. Artık ABD'den istenen, Genel Kurmay Başkanı Üruğ'un 1985 Şubat'ında Özal hükümetine verdiği raporda utanmadan yazdığı gibi, ne ABD'ye verilen "hizmet karşılığı", "bedel"in tam ödenmesidir, ne, 1985 Haziran'ında Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu'nun açıkladığı gibi, "Türkiye'ye sağlanan olanaklarla, Türkiye'nin ABD'ye sağladıkları arasında denge kurmaktır", ne de, "Türkiye'nin kendi toprakları üzerinde tesis bulundurarak açık hedef haline geldiğini" itiraf ettikten sonra "risk-modernizasyon dengesi" istemeleridir. Evren-Özal yönetimine artık "gerçekçi görünen", "ticaret kolaylığı" sağlayıp, hem ihracat tekellerini memnun etmek, hem de Amerikan emperyalizmine karşı hoşnutsuzluğu artan kamuoyunu "bakın bir şeyler aldık" diye yatıştırmaktır. Ancak ABD, buna bile yanaşmamaktadır. Evren-Özal yönetiminin, vatanımızın ve halkımızın güvenliği pahasına yaptığı pazarlık her bir aşamasında ihanetin büyüklüğünü, dış politikada izlenen onursuz çizgiyi ve SIA iptal edilmediği için görüşmelerin uzamasıyla tehlikenin gittikçe büyüdüğünü göstermektedir.

Daha, Schultz Türkiye'deyken, Akdeniz' deki Amerikan savaş gemileri, Libya'ya ateş açarak silahlı saldırıda bulunmuştur. TKP' nin "Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi"nde açıkça belirtildiği gibi, Türkiye'deki Amerikan üslerinin varlığından ve topraklarımızda ABD'ye sağlanan olanaklardan ötürü her an Türkiye kendi iradesi dışında bir savaşın içine sürüklenebilir. Nitekim eski başbakanlardan B.Ecevit de son gelişmeler üzerine yaptığı yazılı bir açıklama ile Amerika'nın denetimindeki üslerin yarattığı tehlikelere dikkat çekerek, "ABD bütün dünya ile Türkiye'nin de başını maceracı politikasıyla belaya sokabilir" dedi. Öte yandan ABD, Türkiye ile Sovyetler Birliği'nin arasını açmaya yönelik provokasyonlara hız vermiştir. ABD Türkiye'yi Montreux Anlaşması'nın değişmesini istemeye, Bogazlardan Sovyet uçak gemilerinin geçmesine izin vermemeye zorlamakta, kendisi ise Karadeniz'e savaş gemilerini çıkartarak Sovyetler Birliği ve Bulgaristan karasularını ihlal etmektedir. Bu arada, NATO Başkomutanı Amerikalı General Rogers, Federal Almanya'nın Würzburg kentinde yapılan NATO Nükleer Planlama Toplantısı'nda, "nükleer sorumlu-

Arkası 9. sayfada

Kadınlara karşı her türlü ayırımcılığın önlenmesi için

Ülkemizde kadınlar tüm baskılara karşın susmuyor haklarını arıyorlar. Özellikle İlerici Kadınlar Derneği tarafından ülkemizde kökleştirilen bir geleneği, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü kutlama geleneğini yıllardır, yakaya takılan ufacık bir karanfille bile olsa sürdürmeyi başarıyorlar. Bu yıl da kadınlar 8 Mart'ı daha etkili girişimlerle kutladılar.

12 Eylül'den bu yana ilk kez bu 8 Mart'ta paneller, toplantılar düzenlendi. Bu toplantılara ilişkin haberler basında önemli yer tuttu. Değişik köşe yazarları konuyu ele aldı. Bilindiği gibi Temmuz 1985'te İKD dış bürosu Birleşmiş Milletler tarafından onaylanan "Kadınlara karşı her türlü ayırımcılığın önlenmesi uluslararası sözleşmesi"ni yayınlamış ve önsözünde, "Bu belgeyi yaşama geçirmek için uğraşmak, hükümetleri üstlendikleri yükümlülükleri yerine getirmeye zorlamak kadın hakları için mücadelenin önemli bir parçasıdır" demişti. Türkiye tarafından da imzalanan bu sözleşmenin yaşama geçirilmesini isteyen 1861 imzalı bir dilekçe bu yıl 7 Mart günü TBMM'ne verildi. Kadınlar haklarını elde etmek için gerçekleştirdikleri bu demokratik girişimle, "kadınların toplumun karar ve yönetim organlarından dışlanmasına karşı çıkıyor, kadınların eşitsizliğine son verecek yasal değişikliklerin yapılması, çalışma hakkından kadınların tam ve eşit olarak yararlanmalarını önleyen uygulamalara son verilmesi, tüm işletmelerde kreş ve yuvaların kurulması ve bunun tüm ülke çapında yaygınlaştırılması için mücadeleye demokratik biçimde ortak olmak istediklerini belirtiyorlar.

Öte yandan İzmir'de Türk-İş tarafından düzenlenen kadın seminerinde konuşan kadın işçiler, kadın ve emekçi olarak yaşayan ikili sömürünün diktatörlük koşullarında daha da ağırlaştığını, "bugün ekonomik sorunlar kadınların karşısına bir engel olarak dikiliyor" sözleriyle dile getirdiler. Kreş, doğum izni istediler, kadınların çalışma hayatında karşılaştıkları eşitsizliklere karşı çıktılar. İstanbul'da SHP tarafından düzenlenen 8 Mart panelinde ise içlerinde Reha İsvan'ın da yer aldığı konuşmacılar, bugün kadın sorununun insan haklarından ayrılmayacağı görüşünde birleştiler. "Bu iktidar insan haklarını uygulamaya geçiriyor mu ki, kadın haklarını uygulamaya geçirsin" sözleri, bugün kadın sorunun demokrasi sorunuyla sımsıkı bağlı olduğunu ortaya koyuyordu.

Her konuda olduğu gibi kadın sorununun çözümü konusunda da farklı görüşler dile getiriliyor. Ama tüm kadınları çevresinde birleştiren, öne çıkan ortak istemler vardır. Kadın hakları için demokratik girişim dilekçesi böylesi istemleri içermektedir. Üç ay için imzaya açık olan dilekçenin altındaki imza sayısının daha ilk günlerde 3500'e ulaşması kadın hakları için savaşımın potansiyelini ortaya koyuyor. İKD Başkanı Beria Onger' in bu yılki 8 Mart'ta dediği gibi, "Ülkemizde 8 Mart'ı büyük toplantılarla kutlayacağımız günler hiç ama hiç uzak değildir." •

Hacettepe yurtlarında direniş

Hacattepe Üniversitesi merkez yurtlarında kalan 2700 öğrenci tüm baskı ve tehditlere karşın haklı bir direniş örneği verdiler. Direnen öğrenciler hem yurtlardaki kötü yaşam koşullarına karşı çıkıyor, hem de yurt yönetiminin keyfi baskıcı uygulamalarını protesto ediyorlardı.

Yurtta kalan öğrenciler, 12 Mart gecesi yataklarından kaldırılarak yoklama adı altında yurt girişinde imza atmaya zorlamaları üzerine direnişe geçtiler. Hacettepe Üniversitesi Öğrenci Derneği'nin yaptığı açıklamada belirtildiği gibi, imza uygulaması bardağı taşıran son damla oldu. Bunun yanında, Hacettepe yurtlarında kalan öğrencilerin tüm Türkiye'deki yurt öğrencileri ile benzer daha pek çok sorunları vardı. Yurtlar gereği gibi ısıtılmıyor, banyo için sıcak su verilmiyordu. Yemekler yenmeyecek kadar kötü ve üstüne üstlük pahalıydı. Yurt yönetimi kız öğrenciler banyodayken baskınlar düzenliyor, denetim adı altında rahatsız edici ve keyfi davranışlarda bulunuyordu.

Hacettepe Üniversitesi merkez yurtlarında kalan öğrenciler birçok kez yetkililere bu sorunlarını iletmişler, ancak bir yanıt bile alamamışlardı. Sonunda öğrenciler haklı istemlerinin yerine getirilmesi için direnişe geçtiler. Bu direniş karşısında Rektör Yüksel Bozer öğrencilerin haklı istemlerine kulak verip, sorunlarının çözümü için çalışacağı yerde, gözdağı vermek için 18'i kız 20 öğrenciyi eğitimin sürdüğü koşullarda yurttan attı.

Ama öğrencilerin birliği ve kararlılığı, haksız uygulamanın geri alınması için 400 öğrencinin dilekçe ile başvurması ve çeşitli demokrat çevrelerin gösterdikleri dayanışma karşısında üniversite yönetimi geri adım atmak zorunda kaldı. "Kuru gürültüye pabuç bırakmam, yurttan çıkardıklarımı okuldan da kovacağım" diye konuşan rektör sonunda, 20 öğrencinin yeniden yurda alınacağını açıklamak zorunda kaldı.

Kazanan, haksızlıklar karşısında boyun eğmeme, birlik içinde direnme, hakkını arayanla, saldırıya göğüs gerenle dayanışma çizgisi oldu.

Evren-Özal rejimi, gerek tehdit ve zorbalıkla, gerekse de üniversitelerin başına bir karabasan gibi çökerttiği YÖK'üyle hiç bir şeye ses çıkarmayan, her türlü baskıya boyun eğen, 'siz ne derseniz o olur' diyen üniversite gençliği yaratma amacı güdüyordu. Ama silahları geri tepiyor. Şimdi karşılarında düşlerinde yarattıkları sessiz gençlik yerine haklarını arayan, bu amaçla artan ölçüde hareketlenen bir üniversite gençliği buluyorlar.

ATILIM
Kurucusu: İ.Bilen
YURTDIŞI EKİ
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı
1 Nisan 1986

YABANCI DÜŞMANLIĞINA KARŞI

Cömert Yol/B.Berlin

Son birkaç yıldır göçmen işçilerin bulunduğu Batı Avrupa ülkelerinde, özellikle Federal Almanya Cumhuriyeti'nde, başta Türkiyeliler olmak üzere yabancılara karşı saldırılar arttı. Hamburg'taki son cinayet ve onun ardından yine aynı şehirde, banliyö treninde Türkiyeli bir ailenin saldırıya uğrayıp ağır biçimde yaralanması bu tür olayların tekil olaylar olarak kalmayacağını gösteriyor. Bu saldırılar genelde yabancı özelde de daha çok Türkiyeli işçiler arasında endişelerin artmasına neden oluyor.

Yabancı düşmanlığı kendini yalnızca Nazilerin doğrudan fiziki saldırılarıyla gündeme getirmiyor. Yabancı karşıtlığı özellikle FAC'de günlük yaşamda kendini hissettiriyor. Yabancıların kimi yerlerde lokal ve eğlence yerlerine alınmayışları gibi daha birçok örnek sıralamak olanaklı.

Peki neden tüm bunlar? Bir dönem bu ülkelere gelmeleri için türlü vaadlerde bulunulanlar neden istenmiyorlar şimdi? Suç kimde? Naziler çok mu etkinler, hükümet olayları önleyemiyor mu?

Yıllar önce buraya gelenlere o dönem ihtiyaç vardı. F. Alman kapitalizmi savaştan yeni çıkmış, harap olan ülkede büyük bir iş gücüne ihtiyaç duyuyordu. Ayrıca Alman halkının psikolojik olarak rahatlaması tekelci kapitalizme, sisteme destek olması için de bir şeyler yapılmalıydı, şirin görünmek gerekliydi. Bundan sonrası ise biliniyor. Gelenlerin çoğunluğu ise deyim yerindeyse kara sabanını toprakta bırakıp, fabrikaya gelmişti. Işçi sınıfının bu kesiminin ihtiyaçlar düzeyi görece düşüktü. Bu nedenle ve diğer etkiler insanlarımızı ucuza çalışmaya hazır büyük bir iş gücü konumuna sokuyordu. Bir şey daha düşünülmüştü yeniler getirilirken, Alman emekçiler daha iyi haklar uğruna hareketle geçtiklerinde, onlara daha ucuza, daha "uysal" işçileri çalıştırabileceklerini göstererek gözdağı verebilirlerdi. O zamanlar uyum sağlarlar mı diye kimse sormuyordu. Yalnızca dişlerine, pazularına baktılar gelenlerin. Kısacası emperyalist Alman ve diğer emperyalist Avrupa tekelleri bir taşla sayılamayacak kadar kuş vurdular.

Önce binler geldi. Sonra yüzbinler ve sonunda birkaç milyon oluverdiler. Yıllar sonra bakıldı ki, tekelci kapitalizmin bunalımı gittikçe artıyor. Hem köleler arasından çıkan Spartaküslerin sayısı gittikçe kabarıyor. Bunların öncülüğünde yerli işçi sınıfıyla ilişkiler geliştiriliyor, birçok alanda birlikte tavır takınılıyor. Rüya kısa sürmüştü Alman tekelci burjuvazisi için. Bir şeyler yapılmalıydı. Kısa zamanda gelenler geri gönderilmeliydi. Yoksa gittikçe yaygınlaşan işsizlikle birlikte hesaplanamayan gelişmeler olabilirdi. Sonra işsizliğin sorumlusunu arıyorsunuz, "işte, yabancı işçiler" diyorlardı.

Önce kandırarak göndermeye çalıştılar, baktılar rağbet yok, sağa sola beslemeleri naziler aracılığıyla "yabancılar defolun", "Türkler defolun" yollu yazılar yazdırarak tehditlere başladılar. Diğer yandan da emirlerindeki basın yayın ve diğer kitle iletişim araçları aracılığıyla bu "die kanaken"lerin ne kadar geri olduklarına ve kendi toplumlarına hiç uyum sağlayamadıklarına vb. ilişkin propagandaya hız verdiler. Tekeller daha az yabancı işçi çalıştırmaya, işsizlik en çok yabancıları etkilemeye başladı. Yabancıların sosyal hakları gittikçe kırpıldı. Ailelerin bir araya gelmelerine engeller getirildi. Tüm bu önlemlerin yanı sıra korkutmak, zorlamak da gerekiyordu. Neo-Nazi faşist çeteler, odaklar bugüne kadar bu işler için beslenmemiş miydi? Sonra bildiğimiz olaylar başladı. Evleri yakıldı yabancıların, özellikle Türkiyelilerin. Insanlar öldü bu olaylarda. Sokak ortalarında öldürüldü insanlarımız.

Tüm bu olup bitenlere karşılık gerici hükümetler, çevreler saldırganları önlenemez bir güç gibi göstermeye, alttan alta da desteklemeye devam ettiler. Oysa kendileri polis teşkilatlarının kimin nerede ne yapacağını istese küçük bir araştırmayla ortaya çıkarabilecek güçte örgütlenmiş olduğunu söyleyerek sık sık övünmezler mi? Her olay birkaç demeçle geçiştirildi. Cuntanın hükümetleri ise boş laflarla olaylarla "ilgilenmeye" devam etti. Döviz yumurtlayan tavukları ürkütmemek gerekiyordu.

Peki ne yapılabilir? Yapılacak çok şey var: Öncelikle güçlü bir antifaşist kamuoyuna sahip Alman ilerici örgütleri ile sendikalarla, partilerle bu alanda ilişkiler daha da geliştirilmelidir. Bu konuda yabancı örgütler, Alman emekçileri ve antifaşistleri Türkiyeli sol ve faşistler dışındaki tüm öteki kesimler birlikte hareket etmelidir. Bu ilişkiler esnasında Türkiyeli işçilere Türk faşistleri ile Alman faşistlerinin ilişkileri anlatılmalı, faşist Türk federasyonu vb. örgütler yalıtlanmalıdır.

Diğer yandan da Evren-Özal iktidarının bu sorunlara çözüm getiremeyeceği, bundan önceki örneklerle işçilerimize anlatılmalı, aktif muhalefetin saflarını genişletilmeye yığınsallaştırılmaya çalışılmalıdır.

Kampanya sona erdi, çalışma sürecek

Fatma/Fransa

Paris'te 1 yıl önce başlatılan "Partiyi mali yönden güçlendirme kampanyası", Onbeşleri anma toplantısıyla birlikte sonuçlandı. "Mustafa Suphi'leri anma" toplantısını böylesi bir kampanya ile bağlamanın, toplantıya ayrı bir önem ve zenginlik kazandırdığı vurgulanan konuşmayla birlikte, kampanya sonuçları açıklandı ve en başarılı kişi ve kollektifler ödüllendirildi.

46 Türkiyeli göçmen emekçiye TKP'yi onun amaçlarını anlatarak 13 bin Frangı aşkın bağış toplayan bir arkadaşımız, günlük çalışmalarına ek olarak hafta sonları ve akşamları da çalışıp, fazla mesai yaparak koyduğu hedefi aşan bir arkadaşımız ve değişik etkinlikler örgütleyip, satışlar düzenleyen Meryem Karakız kollektifi başarılı çalışmalarından dolayı kutlandılar. Sosyalist bir yarış temelinde yürütülen çalışmalar sonucunda Paris çapında konulan hedef aşıldı.

Bu kampanya sonucunda, partiyi maddi yönden güçlendirmenin yanısıra, çok sayıda Türkiyeli göçmen emekçiye TKP'nin savaşımı, politikası tanıtıldı. Partililer ve parti sempatizanları yeni, yaratıcı ve kalıcı olabilecek etkinlik ve eylemler sergilediler; deneyimler elde ettiler.

5.Kongre'nin 23 No'lu kararında belirtildiği gibi, azgın polis saldırısı altında günlük savaşımını sürdüren partimizi, mali yönden de güçlendirmenin büyük bir önemi vardır. Bu kampanyamız sona erdi ancak, partimizi mali açıdan da güçlü kılma çabalarımızı, çeşitli biçimlerde aralıksız sürdürmemiz zorunludur. Bunda yine tek tek her parti örgütüne, her parti üye ve sempatizanına görevler düşüyor.

Her kampanyada daha ileri

Yenigün/Münih

Bölgemizde aile birliğini engelleyen uygulamalara karşı bir kampanya başlatıldı. Kampanya çalışması olarak biz üç arkadaş seçtiğimiz bir bölgede 20-25 aileyi ziyaret ettik. Ziyaret ettiğimiz ailelerin hemen hemen tümünden imza aldık. Yalnızca iki aile imza vermedi ama ters de davranmadılar ve kampanyayı desteklediklerini söylediler. Arkadaşlardan biri pasaport ücretleri ile ilgili imza kampanyası için bu ailelerden bir kısmını daha önce ziyaret etmiş. Söylediğine göre önceki kampanya ile şimdiki arasında, insanların bizlere karşı davranışlarında büyük fark var. Bizi şimdi daha cana yakın bir şekilde, ilgiyle dinliyorlar. Kuşkusuz bunda pasaport ücretleriyle ilgili kampanyada elde edilen başarının büyük payı var. Ve biz üç arkadaş insanlarla kurduğumuz sıcak ilişkiden ve topladığımız 60'a yakın imzadan dolayı büyük sevinç duyduk.

DAHA VERİMLİ EMEK

Münevver Bilir/Münih

Partinin politikasını kim etrafa yayıyor?

Hücreler değil mi?

Bu hücreler de yoldaşlardan oluşuyor.

Işte, hücreleri oluşturan yoldaşların daha etkili çalışmaları yerine getirmeleri, olgunluk düzeylerini yükseltmeleriyle yakından bağlıdır. Çevrelerinde örnek, saygın, girişken ve inandırıcı, verdikleri sözleri yerine getiren, açık, içten insanlar olarak tanınan komünistlerin bu niteliklerini iyice yükseltmeleri gerekiyor.

Ne ki bu nitelikler kendiliğinden yükselmez. Bilinçli, örgütlü, eleştiri-özeleştiri temelinde kolektif bir çaba gerekir. İdeolojik çalışmaları politik ve pratik görevlerle bağlamak gerekir. Yaşamın çok renkliliğini gözönünde bulundurarak, ideolojiyi belli kalıplar içinde değil, canlılığıyla kavramak gerekir. Yeni olguları, yeni gelişmeleri izlemek, dikkate almak, hızla talebi karşılamaya yönelmek gerekir.

Zamanın rasyonel kullanılması da bir zorunluluktur. "Daha az zaman-Daha çok iş" hedefiyle verimliliğimizi artırmalıyız. Başarılarımızı, kazanımlarımızı gerçekçi ve doğru değerlendirmeli; başarıyı, kazanımları ve deneyimimizi yayma, başka örgütlerde çalışan yoldaşlarla paylaşma sürecini olabildiğince hızlandırmalıyız.

Örgütsel faaliyetin içinde, örgütsel amaçlar doğrultusunda, kişisel çabayı yoğunlaştırmalı, kendi kendimizi aşmalıyız.

TÜM BENLİĞİMLE

Yakup Cesur/FAC

Dünyam köyümle sınırlıydı. Yoksulluğun kefenini yırtmak için yurdumu terkettim. İşçi olarak Federal Almanya'ya geldim. Işe başladım. Düşmanımı tanıdım. Dostlarımın arasına katıldım. Barış yürüyüşlerinde sesimi yükselttim. Yığın örgütlerinde aktif görev aldım. Yığın örgütünün önüme koyduğu görevler evimizin ekmek-su ihtiyacı haline geldi. En küçüğü 6 aylık, uç çocuğum var. Ama bunlar devrimci çalışmalarımı sürdürmemin önünde engel değiller.

Üç yıldır **Atılım'ı**, **Yol ve Amaç'ı**, **Yeni Çağ'ı** düzenli okumaya, anlamaya çalışıyorum. Toplumsal ilişkiler, yığın bağları, ulusal sorun, demokrasi vb. konularda eğitim çalışmaları sürdürdük. Parti programını kavramak için örgütlü tartışmalar yaptık.

Duisburg-65. yıl toplantısına katıldım. H.Kutlu yoldaşı dinledim.

Bir süre sonra hastalandım. Bunca yıldır ter döktüğüm fabrikada hastalığımın karşılığı olarak kazandığım ödül, işten atılmak oldu. İşsizliğin gölgesi renkli dünyamın üzerine vuruyordu. Ama içinde bulunduğum kavganın verdiği güç ve sevinç bu kara gölgeyi silip süpürüyordu.

İşte bu koşullarda çok yakından tanıdığım arkadaşımla görüşüyorduk. Türkiye Komünist Partisi'ne üyeliğimin kabul edildiğini söyledi. Boğazım düğümlendi. Yutkunamadım bile. Artık partimin örgütlü bir neferiydim. Bu onura ancak 32 yaşımda ulaşabildim. Hem de tezgahımdan kovulmuş, işsiz bırakılmışken. Artık tüm benliğimle partimin amaçları uğruna verilen savaşımın saflarındaydım. Üç çocuğumu da partinin neferleri olarak büyütmeliyim.

Zaman beklemiyor

Lavrion Mektubu/Atina

Ulusal konferansa hazırlanıyoruz. Ulusal konferansa hazırlık, disiplinli çalışma, kararlılık, özveri ve katkı demektir. Bunu biliyoruz.

Katkı, her çalışma alanında farklı biçimler alabilir. Yunanistan'da, yığın çalışmasının olmadığı mültecilik koşullarında en önemli katkılardan birinin ekonomik katkı olduğuna inanıyoruz.

Bu konuda, düşündük, ne oranda katkı yapabileceğimizi hesapladık. Önümüze somut bir program koyduk. Programımızı Şubat ayının ilk haftasından itibaren yürürlüğe koyduk.

Programımızda belirlediğimiz hedefe ulaşacağız. Bugünkü katkı bugün yapılmalıdır. Çünkü zamanın beklemediğini de biliyoruz.

Sempatizanlara da iş düşüyor

Direnç/Danimarka

Bizler TKP sempatizanları olarak, partimizi güçlendirme çalışmaları çerçevesinde, partimizin maddi olarak güçlendirilmesi sorununu da ele aldık. Bu konuda nasıl etkili destek sağlayabileceğimizi tartıştık. Belli zamanlarda biraraya gelerek yapacağımız işlerle partiye maddi gelir elde etmeyi kararlaştırdık. Ayrıca her birimizin her ay ödeyeceği düzenli bağışları da belirledik.

Biz TKP sempatizanlarına bu konuda da görev düştüğünün bilincindeyiz. Bunun gereklerini yerine getireceğiz.

Sosyalizmin somut kazanımlarını öğrenelim, öğretelim

Aziz Yiğiter/B.Berlin

Ülkemizde sol arasında sıkça proleter enternasyonalizminden sözedilir. Ancak bunun anlamının tam olarak kavrandığını söylemek zordur. Ben, sosyalist ülkeleri tanıtmaya çalışmanın, bu ülkelerdeki emekçilerin kazanımlarını propaganda etmenin proleter enternasyonalizminin en önemli gereklerinden biri olarak kavrıyorum. Oysa sosyalist ülkeleri, sosyalizmin kazanımlarını başkalarına tanıtmak bir yana, kendimiz bile yeterince tanımıyoruz. Tanımak için gerekli olan titizliği göstermiyoruz.

Koca bir sistem oluşturan sosyalist ülkeler hakkında ne biliyoruz? Emekçilerin yaşam düzeyi, çalışma koşulları, konut sorunları, öteki sosyal haklar, dine yaklaşım, kültürel gelişme olanakları, tüketim politikaları, değişik ulusların biraradə yaşamaları vb. konularda bilgimizin düzeyi, olması gerekenden çok düşüktür. Oysa biz sıradan işçilere sosyalizmin kapitalizmden üstün olduğu gerçeğini bilgilerimizle, somut örnekleriyle, somut olarak gösterebilmeliyiz.

Biz sosyalist sitemde yaşayan emekçilerin elinde olan kazanımları açık ve inandırıcı bir biçimde diğer işçi, emekçi arkadaşlarımıza anlatabilirsek onlar, kendilerini çarkları arasında ezen kapitalizme karşı daha cesur ve etkili savaşımlara atılacaklardır.

Emperyalist propaganda odaklarının yaydığı, sosyalist sistemi karalamaya yönelik propagandanın önüne geçerek, gerçeklerin yayılmasını, sosyalizmin ve başarılarının emekçilere tanıtılmasını sağlamak kendisine devrimciyim diyen herkesin görevi olmalıdır.

Üretim durunca

Işık/Batı Berlin

Çoğunluğunu genç işçilerin oluşturduğu bir işyerinde çalışıyorum. Bizim kısımda patron çalışma temposunu aniden bir misli artırdı. İnsancıl olmayan koşullarda çalışmak zorunda bırakılan bizler şikayetlerimizi ve sorunlarımızı usta başına iletmek istedik. Ama bizi dinlemedi bile. Bunun üzerine hepimiz daha yavaş çalışmaya başladık. Bunu gören patron temsilcileri bizleri tehdit etmeye "ya çalışır ya da buradan gidersiniz" demeye başladılar. Bu durumu işyeri temsilcisine bildireceğimizi söylediğimizde, "Burada işyeri temsilcisi yoktur, sizi sendika bile kurtaramaz" dediler.

Patronun tehdidine rağmen durumu işyeri temsilcisine bildirdik. Vardiya bitimine kadar çalıştığımız kısımda kalan işyeri temsilcisi çalışma koşullarımızı daha yakından görme olanağı buldu . Ve gerekenin yapılacağını söyledi. O gün hiçbir baskı ile karşılaşmadan rahat bir çalışma ortamı bulduk. Ancak yenilgiyi kabul etmeyen patron bu kez işçileri bölmeye çalıştı. Çalıştığımız kısımdan dört arkadaşla konuşup, sorunların halledilmesini kendilerinin de istediklerini iletti. Ama biz sorunun dört arkadaşın sorunu olmadığını, eğer konuşulacaksa hepimizle konuşulması gerektiğini bildirdik. Beni bürosuna çağıran patron, her şeyin benim başımın altından çıktığını söyleyerek dolaylı tehditte bulundu.

Bu olaydan sonra durumu arkadaşlara anlattığımda, işyeri temsilciliğine dört elle sarılıp sahip çıkmamız, patrona karşı oluşturmuş olduğumuz birliği bozmamamız gerektiğine hep birlikte karar verdik. İlk olarak kısım toplantısını yaparak patrona gereken yanıtı vereceğiz. Toplantı sırasında üretim duracak. Bakalım o zaman patron sesimize kulaklarını tıkayabilecek mi?

Hollanda'da TKP gecesi

Geçtiğimiz ay Hollanda-TKP'yi Savunma Komitesi tarafından düzenlenen TKP'yle Dayanışma Gecesine 400 kişi katıldı. Şiir, müzik ve dia eşliğinde verilen partinin özellikle 1980 sonrası savaşım tarihinden sonra TKP Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın geceye gönderdiği mesaj okundu ve Partı adına konuşma yapıldı.

İzleyiciler arasında diğer sol gruplar ve Sol Birlik temsilcileri vardı. Geceye TKSP, TSİP, Yunan KP, TUDEH, İran Fedayin Çoğunluk Hollanda temsilcileri ve Hollanda KP dayanışma mesajları gönderdi.